താത്രി: സംഭവം, ലിംഗപദവി, പരിണാമം

ഡോ. അജി.കെ.എം
അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ, മലയാളവിഭാഗം, കെ.കെ.ടി.എം.ഗവ.കോളേജ്, പുല്ലൂറ്റ്

കേരളത്തിലെ നവോത്ഥാനസമൂഹരൂപീകരണത്തിന്റെ പ്രധാനകേന്ദ്രങ്ങളിലൊന്ന് സ്ത്രീയായിരുന്നു. സ്ത്രീകളുടെ സാമൂഹികപദവിയെ പുനർനിർണ്ണയിച്ചുകൊണ്ടാണ് കേരളീയസമൂഹം ആധുനികവത്കരിക്കപ്പെടുന്നത്. സമൂഹരൂപീകരണത്തിൽ സ്ത്രീശരീരങ്ങളുടെ പുനർവിഭാവനം ഏറെ ശ്രദ്ധയോടെ പരിഗണിക്കേണ്ടുന്ന മേഖലയാണ്. ശരീരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സാമൂഹികവിനിമയങ്ങളുടെ സവിശേഷമായ ഒരു തലം ലൈംഗികതയുമായിബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നതാണ്. കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരികചരിത്രത്തിൽ കുറിയേടത്തു താത്രി എന്ത് അടയാളങ്ങളാണ്, ലിംഗപദവിവ്യവഹാരങ്ങളാണ് താത്രിക്കുട്ടിയുടെ സ്മാർത്തവിചാരത്തെ കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരികചരിത്രത്തിൽ പ്രധാനസംഭവമാക്കി മാറ്റുന്നത് എന്ന അന്വേഷണത്തിനാണ് ഇവിടെ ഊന്നൽ നല്കുന്നത്. ചിലപ്പോൾ നാം തിരിച്ചറിഞ്ഞ സംഭവത്തേക്കാൾ ആഴവും വ്യാപ്തിയും പ്രഹരശേഷിയും ഉണ്ടാക്കിയ വലിയ സംഭവമായി ഈ സ്മാർത്തവിചാരം കാഴ്ചപ്പെട്ടേക്കാവുന്നതാണ്. ചിലപ്പോൾ മറിച്ചും സംഭവിക്കാം. അതായത് കൂടുതൽ പിതൃകേന്ദ്രിതമായ പുരുഷമൂല്യങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കുന്ന അനുശീലനപദ്ധതികൾക്കു മുൻഗണന ലഭിക്കുകയാണെന്നിരിക്കട്ടെ, അത്തരം ഒരു പാരഡിമിനുള്ളിലേക്കാണ് കേരളീയസമൂഹത്തിന്റെ ജ്ഞാനശാസ്ത്രപരമായ അഭിരുചി നയിക്കപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ സ്മാർത്തവിചാരം ഭൂതകാലവിസ്മൃതിയിൽ അങ്ങനെതന്നെകിടക്കുകയോ വിസ്മരിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തേക്കാം എന്നുസാരം.

എന്താണ് ഒരു സംഭവം? സംഭവത്തെ എങ്ങനെയാണ് മനസിലാക്കുകയും വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക? 1905-ലെ ‘താത്രിക്കുട്ടിയുടെ

സ്മാർത്തവിചാരം' എങ്ങനെയാണ് കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹികചരിത്രത്തിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് സ്ത്രീലിംഗപദവീരൂപീകരണങ്ങളുടെ പരിണാമചരിത്രത്തിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു സംഭവമായി മാറുന്നത്? ദൈനംദിനവ്യവഹാരത്തിൽ ചരിത്രസംഭവമാകാൻ യോഗ്യമായ, (യോഗ്യം എന്നാൽ സാമൂഹികമണ്ഡലത്തിനുള്ളിൽ വരവുവയ്ക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ, അല്ലെങ്കിൽ സാമൂഹികാഘാതം സൃഷ്ടിക്കാൻ പര്യാപ്തമായ സംഭവങ്ങളെയാണ് യോഗ്യമായി കണക്കിലെടുക്കാനാവുക) ഈ സംഭവങ്ങളെ എങ്ങനെയാണ് നാം അളന്നെടുക്കുകയും അടയാളപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക? അത്തരം ചോദ്യങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് ഈ കുറിപ്പിന്റെ ആധാരം. ഒരു വ്യക്തിയുടെ പ്രവൃത്തികൾ, ഇടപെടലുകൾ എന്തുകൊണ്ടാണ് വലിയ സാമൂഹികാഘാതങ്ങളുണ്ടാക്കുന്ന സംഭവം ആയിത്തീരുന്നത്? താത്രിക്കുട്ടിയുടെ വൃത്തി എന്തുകൊണ്ടാണ് വലിയ ഒരു സാംസ്കാരികപാഠമായി കേരളത്തിനുള്ളിൽ മാറിയത്? ഇങ്ങനെയുള്ള ചോദ്യങ്ങളെ പിന്തുടരാനുള്ള ശ്രമമാണ് ഈ ലേഖനം. സാമൂഹികശാസ്ത്രവിശകലനത്തിനും ലിംഗപദവീവിശകലനത്തിനും ഉപയോഗപ്രദമായ സങ്കല്പനം എന്ന നിലയിലാണ് സംഭവ(Event)ത്തെ ഇവിടെ പരിഗണിക്കുന്നത്. താത്രിക്കുട്ടിയുടെ സ്മാർത്തവിചാരവും അതുമായിബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളും ഏങ്ങനെയാണ് സംഭവമാകുന്നത് എന്നതിന്റെ വിശദീകരണവും ഇവിടെ നടത്തുന്നു.

സംഭവം: സങ്കല്പനവും രീതിശാസ്ത്രത്തിന്റെ സാധുതയും

'സംഭവം' എന്ന പദത്തിന് ജനനം, ഉൽപത്തി, അങ്കുരിക്കൽ, കാരണം, കാര്യം, നടന്ന സംഗതി, യോജിപ്പ് തുടങ്ങിയ അർത്ഥങ്ങൾ ശബ്ദതാരവലിയിൽ ശ്രീകണ്ഠേശ്വരം ജി. പത്മനാഭപിള്ള നൽകി[1]. ജനനം, ഉൽപത്തി, അങ്കുരിക്കൽ, കാരണം, യോജിപ്പ് തുടങ്ങിയ പദാവലികളുടെ ലാക്ഷണികാർത്ഥങ്ങളിൽ സമ്യക്കായി, യോജിച്ച് ഭവിക്കുന്നത് എന്ന ഊന്നലിന് പ്രാധാന്യം ലഭിക്കുന്ന അർഥത്തിലാണ് ഈ കുറിപ്പിൽ സംഭവം എന്ന പദത്തെ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. 'സംഭവ'ത്തെ (Event) തത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെയും ഗണിതശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തത്തിന്റെയും അനുശീലനപദ്ധതികൾക്കുള്ളിൽ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് നടത്തുന്ന നിരീക്ഷണങ്ങൾ സാംസ്കാരികപാഠങ്ങളെ മനസിലാക്കാൻ ഏറെ സഹായകരമാണ്. സംഭവം എന്ന സങ്കല്പനത്തെ മനസിലാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കിംജൗഗൺ, ആൽഫ്രഡ് നോർത്ത് വൈറ്റ്ഹെഡ്, ഗിൽ ദെലൂസ്, അലൻ ബാദ്യൂ, സ്ലാവേജ് സിസക്ക് തുടങ്ങിയ സാമൂഹികചിന്തകരുടെ ചില വിവക്ഷകളെ ഇവിടെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. വസ്തു, ഗുണം,

കാലം(താത്കാലിക ഇടവേള) എന്നിവയുടെ സംയോഗമാണ് സംഭവം എന്ന് കിം ജൗഗൺ (Kim Jaegwon) എന്ന സാമൂഹികചിന്തകൻ പറയുന്നുണ്ട്. സവിശേഷമായ സംഭവത്തെ രണ്ട് നിയമാവാലിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നിർവചിക്കാനാവുക എന്ന് കിം ജൗഗൺ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അതിലൊന്ന് നിലനിൽപ്പിന്റെ അവസ്ഥയാണ്. രണ്ടാമത്തേത് അവസ്ഥയുടെ തന്മയും. സംഭവത്തെ സ്വഭാവവത്കരിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിന്റെ ഭാഗമായി അദ്ദേഹം സംഭവത്തിന്റെ നാല് സവിശേഷതകളെ ഊന്നിപ്പറയുന്നുണ്ട്

1. ആവർത്തനമില്ലാത്ത, മാറ്റമില്ലാത്ത സവിശേഷതകൾ,
2. അർദ്ധ-താത്കാലികസ്ഥാനം (semi-temporal location),
3. നിർമിത ഗുണങ്ങൾ വ്യതിരിക്തമായ സംഭവങ്ങളെ നിർമിക്കുന്നു.
4. സംഭവങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരു വ്യതിരിക്ത സംഭവത്തിന് അതിന്റേതായ ഗുണങ്ങളെ പിടിച്ചുവയ്ക്കാനുള്ള, വ്യതിരിക്തമായി സൂചിപ്പിക്കാനുള്ള ശേഷി[2]

ഇവയൊക്കെയാണ് ഒരു സംഭവത്തെ വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന അടിസ്ഥാന നിലകൾ. കിം ജൗഗണിന്റെ വിവക്ഷയിലെ സ്ഥലം, കാലം(കാലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സാമ്പ്രദായികവിവക്ഷയല്ല ഇവിടെ ഉപയോഗിക്കുന്നത്) എന്നീ സംവർഗങ്ങളെ ഗിൽ ദെല്യൂസും, അലൻ ബാദ്യൂവും സംഭവത്തെ വിശദീകരിക്കാനായി സവിശേഷമായി ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. സംഭവങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള മാർഗമാണ് കാലം എന്ന് ദെല്യൂസ് നിരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്.[3] സംഭവങ്ങളുടെ വ്യതിരിക്തതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിരീക്ഷണങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധേയമായ രണ്ട് സൂചനകൾ ഡേവിഡ് ലീവിസ് നല്കുന്നുണ്ട് . അതിലൊന്ന് സ്ഥലത്തെയും കാലത്തെയും കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ്. രണ്ട് സംഭവം ഒരേ സ്ഥലത്തും സമയത്തും നടന്നാൽ അത് ഒരു പോലെയാവാം എന്നതാണ് .രണ്ടാമത്തേത് രണ്ടു സംഭവങ്ങൾ ഒന്നുപോലെയാവണമെങ്കിൽ അവയുടെ കാരണവും ഫലവും ഒരുപോലെയാവണം.(cause and effect)എന്നതാണ് .ഈ രണ്ടു വാദങ്ങളും സംഭവങ്ങളുടെ അനന്യതയെ ഉറപ്പിക്കുന്നവയാണ്.

കേരളീയസമൂഹത്തിൽ 1905-ൽ നടക്കുന്ന താത്രിക്കുട്ടിയുടെ സ്മാർത്തവിചാരം ലിംഗപദവീബന്ധങ്ങളുടെ മണ്ഡലങ്ങളിലെ ഒരു (ഒറ്റ സംഭവമല്ലത്, യാഥാർഥത്തിൽ സംഭവങ്ങളുടെ വിപുലസഞ്ചയമാണ.') പ്രധാനസംഭവം എന്ന നിലയിൽ പരിഗണിക്കുന്നതിന്റെ വിവിധമാനങ്ങളെന്തൊക്കെയാണ് എന്നു നോക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു സംഭവത്തെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് പ്രാഥമികമായി സ്ഥലകാലവ്യവഹാരങ്ങളുടെ ഉൺമയെക്കുറിച്ചുള്ള

ആരായലുകൾ അനിവാര്യമാണ്. അതിൽ ഒന്നാമതായി കേരളമെന്ന വ്യാവഹാരിക ഇടത്തെ നിർവചിച്ചുകൊണ്ട് മാത്രമെ സ്മാർത്തവിചാരം എന്ന സംഭവത്തിന്റെ അടിവേരുകളിൽ ആഴ്ന്ന കിടക്കുന്ന ലിംഗപദവീ ബന്ധങ്ങളെ മനസിലാക്കാനാവൂ.

താത്രിക്കുട്ടിയുടെ സ്മാർത്തവിചാരം കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു വൃത്തിയല്ല നിരവധിസംഭവങ്ങൾക്ക് പിന്നിലൂടെയും മുന്നിലൂടെയും ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സവിശേഷ ശ്രേണീബന്ധങ്ങളാണത്. ചരിത്രമെന്നത് ഏകകാലികതയുടെ സാർവപ്രത്യക്ഷമാണെന്ന വാദത്തെ അലൻബാദ്യൂ[4] തള്ളിക്കളയുന്നത് ബഹുത്വത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്. സംഭവം എന്ന നിലയിൽ 1905-ൽ നടന്നുകഴിഞ്ഞ ഒന്നല്ല താത്രിക്കുട്ടിയുടെ സ്മാർത്തവിചാരം. പുതിയ സമീപനങ്ങളാലും സങ്കല്പനങ്ങളാലും അനുശീലനങ്ങളാലും നിരന്തരം പുനർനിർമ്മിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന 'ഒന്ന്'ല്ല, പലതാണ് താത്രിക്കുട്ടിയുടെ സമാർത്തവിചാരം. അതായത് ഒരു രീതിശാസ്ത്രം എന്ന നിലയിൽ സംഭവം എന്ന പരികല്പന വികേന്ദ്രീകൃതമായ ബഹുലപ്രവൃത്തികളുടെ ശ്രേണിയിൽ ഇനിയും മനസിലാക്കപ്പെടേണ്ടതും നിർവചിക്കപ്പെടേണ്ടതും വിശദീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതുമായ സങ്കല്പനമാണ്. അനുശീലനം എന്ന നിലക്കും ഈ വിശകലനത്തിന്റെ രീതിശാസ്ത്രം വികേന്ദ്രീകൃതമായ വിഭാവനങ്ങളിലാണ് ഊന്നുന്നത്.

ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെയും ലിംഗപദവിയുടെയും കേരളീയമാനങ്ങൾ

കേരളം എന്ന ഇടം രൂപപ്പെടുന്നത് നിരവധി ചെറുതും വലുതുമായ (ഈ ചെറുതും വലുതും എന്ന വലിപ്പ/ചെറുപ്പം അതാതു ചരിത്രസന്ദർഭങ്ങളുടെ മാനദണ്ഡങ്ങളാലാണ് നിർണയിക്കപ്പെടുന്നത്.) സംഭവങ്ങളുടെ ശൃംഖലകളാലാണ് നിർണയിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇടം രൂപീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഹെന്റ്റി ലെഫ്ബറെ(Henri Lefebvre) യുടെ നിരീക്ഷണം ശ്രദ്ധേയമാണ്. സാമൂഹിക ഇട(social space)ത്തെ സാമൂഹികവ്യവഹാരങ്ങളുടെ നിർമ്മിതിയായാണ് ലെഫ്ബറെ നിരീക്ഷിക്കുന്നത്[5]. സമൂഹത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ ചലനാത്മകതയും ആശയവിനിമയങ്ങളുമാണ് സാമൂഹിക ഇടത്തെ വിഭാവനം ചെയ്യുന്നത് എന്ന് 'സമൂഹത്തിന്റെ ഭരണഘടന' എന്ന കൃതിയിൽ അന്തണി ഗിഡൻസ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്.[6] മനുഷ്യശരീരത്തിന്റെ സവിശേഷതയാണ് ചലനാത്മകതയും ആശയവിനിമയശേഷിയും എന്നും മനുഷ്യന്റെ ജീവിതചക്രത്തിൽ സവിശേഷമായ ഭൂമിശാസ്ത്രപദ്ധതിയുണ്ടെന്നും കൂടി ഗിഡൻസ് കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു. അതിൽ ഇന്നു കാണുന്ന കേരളത്തെ രൂപപ്പെടുത്തിയ സംഭവങ്ങളുടെ പാരഡിമുകളിൽ അല്ലെങ്കിൽ സംഭവ സഞ്ചയങ്ങളുടെ

ഗണങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതെന്നു തോന്നുന്ന രണ്ടു വ്യത്യസ്ത (സംഭവങ്ങളാൽ പരസ്പരബന്ധിതവുമാണ്) സംഭവസഞ്ചയങ്ങളാണ് ജാതിവ്യവസ്ഥയും ലിംഗപദവിയും. ഇവിടെ ഇത്രയും സൂചിപ്പിച്ചതിന്റെ സാംഗത്യം കേരളത്തിൽ ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെയും ലിംഗപദവിയുടെയും ശ്രേണീബന്ധങ്ങൾ അങ്ങേയറ്റം രൂക്ഷമായ അവസ്ഥയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന, ഇപ്പോഴും നിലനില്ക്കുന്ന വ്യവഹാരിക ഇടമാണ് എന്നതിനാലാണ്. അതായത് കേരളീയസമൂഹത്തെ സ്വഭാവവത്കരിക്കുമ്പോൾ ഏറ്റവും മൂർത്തമായ രണ്ടു യാഥാർഥ്യങ്ങളായി ജാതി, ലിംഗപദവീബന്ധങ്ങൾ നിലനില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഇവിടെ ജാതിവ്യവസ്ഥയ്ക്കല്ല ഊന്നൽ കൊടുക്കുന്നത്, മറിച്ച് ലിംഗപദവീബന്ധങ്ങൾക്കാണ്.

കേരളത്തിലെ ജാതിയും ലിംഗപദവിയും വേറിട്ടുനില്ക്കുന്ന ഒന്നല്ല എന്നുകൂടി സൂചിപ്പിക്കാനാണ് ജാതിവിവക്ഷകൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. 'ജാതിവ്യവസ്ഥിതിയും കേരളചരിത്രവും' എന്ന കൃതിയിൽ പി. കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ ജാതിവ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് നിരീക്ഷിക്കുന്നത് നോക്കുക: 'ലോകചരിത്രത്തിൽ അസദൃശമായ ഒരു ജീവിതസംവിധാനമാണ് ഇന്ത്യയുടെ ജാതിവ്യവസ്ഥിതി... ഒരിക്കൽ നിലവിൽ വന്നതിനു ശേഷം അതിൽ നിന്നുരുത്തിരിഞ്ഞ സാമൂഹികപ്രത്യശാസ്ത്രത്തിനോ, സമുദായഘടനയ്ക്കോ മൗലികമായ മാറ്റം പിന്നീടൊരിക്കലുമുണ്ടായില്ല. ഫലപ്രദമായരീതിയിൽ എന്നുവേണ്ട, ശ്രദ്ധേയമായ രീതിയിലുള്ള ഒരു ആഭ്യന്തര വെല്ലുവിളിപോലും ഒരു കാലത്തും അതിനു നേരിടേണ്ടിവന്നതുമില്ല'[7]. സാമൂഹികപരിണാമത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ജാതിവ്യവസ്ഥയെ സംബന്ധിച്ച് ഏതെങ്കിലും കാതലായ മാറ്റങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ച് ജാതി വ്യവസ്ഥയുടെ ചട്ടക്കൂടിനെ പരിണമിപ്പിക്കാൻ പര്യാപ്തമായ സാമൂഹികബലങ്ങളുടെ അഭാവം സൂചിപ്പിക്കുന്നത് നിലനില്ക്കുന്ന വ്യവസ്ഥയുടെ ദൃഢതയെയാണ്. ഒരു വ്യവസ്ഥ രൂപപ്പെടുകയും നിലനില്ക്കുകയും പരിമണമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് സംഭവസഞ്ചയങ്ങളിലൂടെയാണ്. സംഭവങ്ങളുടെ ആക്കവും ഊക്കുമനുസരിച്ചാണ് പരിണാമദിശകൾ രൂപീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. "സ്ഥലവും കാലവും സംഭവങ്ങളിൽനിന്ന് സ്വതന്ത്രമല്ല. സംഭവങ്ങൾ അവയുടെ സ്ഥലകാലങ്ങളെ നിർണ്ണയിക്കുകയാണെന്ന് 1947-ലെ ഇന്ത്യാവിഭജനത്തെ' മുൻനിർത്തി ഗിൽ ദെല്യൂസ് വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്[8]. അതായത് സ്മാർത്തവിചാരമടക്കമുള്ള നിരവധി സംഭവങ്ങളുടെ ശൃംഖലയിലൂടെ രൂപപ്പെടുന്ന സാംസ്കാരികതന്മയാണ് കേരളത്തിനുള്ളത് എന്ന് സാരം. ബ്രാഹ്മണസംസ്കാരത്തിന്റെ സ്വാധീനശക്തിക്കുകീഴിലാണ് കേരളം ഒരു വ്യത്യസ്തരാജ്യവും മലയാളികൾ ഒരു വ്യത്യസ്തജനസമുദായവുമായിത്തീർന്നത്[9] എന്ന് ഇ.എം.എസ്. നിരീക്ഷിക്കുന്നത്

കേരളീയതയുടെ ചരിത്രപരമായ തന്മയെ സവിശേഷസമീപനത്തിലൂടെയുള്ള നോക്കിക്കാണലായി പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ നോട്ടപ്പാടിന്റെ രാഷ്ട്രീയമെന്തായാലും സാമൂഹികവിഭാവനയിലെ ഇടത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വീക്ഷണം അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന പ്രസ്താവനയ്ക്ക് ഒരുദാഹരണമായി ഇവിടെ ഇത് പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്

ജാതിവ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് അംബേദ്കർ നടത്തിയിട്ടുള്ള അന്വേഷണങ്ങൾ ഏറെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ ഉത്പത്തിയെപ്പറ്റി നിലനില്ക്കുന്ന വാദഗതികളിലെ ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങൾ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടു തന്നെ ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ തുടർച്ചയെ സംബന്ധിച്ച് അടിസ്ഥാനപരമായ ഒരുവസ്തുത അംബേദ്കർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് ആർക്കും തള്ളിക്കളയാനാവില്ല. ഇന്ത്യയിൽ ജാതി എന്നതിനർത്ഥം, ജനസമൂഹത്തെ ഗോത്രബാഹ്യമായ വിവാഹനിരോധനംകൊണ്ട് പരസ്പരം ഇഴകിചേരാൻ അനുവദിക്കപ്പെടാത്ത, നിശ്ചിതവും സുസ്ഥിരവുമായ ഘടകങ്ങളിലേക്കു വെട്ടിനുറുക്കിയിടുക എന്നതാണ്. അപ്പോൾ ഗോത്രബാഹ്യമായ വിവാഹനിരോധനം മാത്രമാണ് ജാതിയുടെ പ്രത്യേകലക്ഷണമെന്ന നിഗമനം അനിവാര്യമായിത്തീരുന്നു.[10] ലൈംഗികബന്ധങ്ങൾക്ക് സാമൂഹികാനുമതി ലഭ്യമാക്കുന്ന ആചാരങ്ങളും ചടങ്ങുകളും സംഭവങ്ങളുടെ സഞ്ചിതശ്രേണികളാണ്. പിന്നീട് ദായക്രമത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന വ്യത്യസ്ത ജാതി, സമുദായങ്ങൾക്കിടയിലെ സവിശേഷ സ്ത്രീപുരുഷബന്ധങ്ങൾക്ക് അനുമതി നല്കുന്ന സംഭവങ്ങളുടെ ശ്രേണി ഏറെ സങ്കീർണവുമാണ്. സംഭോഗത്തിനു പിന്നിലെ സംഭവങ്ങളുടെ ശ്രേണികളിലൂടെയാണ് ലൈംഗികബന്ധം വിവാഹമാകുന്നത്.

ജാതിവ്യവസ്ഥ നിലനിന്നിരുന്നതിന്റെയും പിന്തുടർന്നിരുന്നതിന്റെയും അടിത്തറ സ്ത്രീപുരുഷലൈംഗികബന്ധങ്ങളിലെ നിയന്ത്രണങ്ങളാണ്. സ്ത്രീപുരുഷബന്ധങ്ങളിലെ കലർപ്പ് ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ട് മാത്രമേ തുടർച്ചയും പാരമ്പര്യവും നിലനിർത്താനാവൂ. അതായത് ജാതിവ്യവസ്ഥയെ നിലനിർത്തുകയും വ്യാപിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് സ്ത്രീകേന്ദ്രിതമായ ലൈംഗികാവിഷ്കാരങ്ങളിലൂടെയാണ്. ഇതിനർത്ഥം ലൈംഗികാവിഷ്ക്കരണങ്ങളുടെ കർതൃസ്ഥാനം സ്ത്രീകൾക്കാണ് എന്നതല്ല. കുടുംബം, മതം, സദാചാരം, ഇതരസ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം നിലനില്ക്കുന്നതിന്റെ പ്രാധാന അടിത്തറ ലൈംഗികത തന്നെയാണ്. വിവാഹവും ദായക്രമവുമായുള്ള ബന്ധം മറ്റു പല ഘടകങ്ങളുമെന്നതുപോലെ സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥയെ ആശ്രയിച്ചു നില്ക്കുന്നതാണ്. 'ഈ നമ്പൂതിരി മൂല്യവ്യവസ്ഥയുടെയും അവരുടെ ഭൗതികസ്ഥിതിയുടെയും സ്വാധീനം

ഏറ്റവും കൂടുതൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നത് വിവാഹസമ്പ്രദായത്തിലും പിൻതുടർച്ചാവകാശത്തിലുമാണ് നമ്പൂതിരിമാർ പിതൃദായക്രമവും മൂത്തമകനുള്ള ജന്മാവകാശവും പിൻതുടർന്നു. ഏറ്റവും മൂത്തമകന് മാത്രമേ സ്വജാതിവിവാഹം അനുവദിച്ചിരുന്നുള്ളു. കുടുംബസ്വത്തിന്റെ അന്യാധീനം തടയുക എന്ന ഉദ്ദേശത്തോടെ.'[11] താത്രിക്കുട്ടിയുടെ സ്മാർത്തവിചാരം എന്ന സംഭവത്തിന്റെ പ്രകമ്പനശേഷി കുടികൊള്ളുന്നത് തികച്ചും സ്വകാര്യമായേക്കാവുന്ന ലൈംഗികബന്ധങ്ങളുടെ പ്രഹരശേഷിയിൽ നിന്ന് മാത്രമല്ല. ജാതി, ലിംഗപദവി സാമ്പത്തിക സാമാനമായ മണ്ഡലങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മസ്ഥൂലസംഭവങ്ങളുടെ നൈരന്തര്യതയിൽ നിന്നു കൂടിയാണ് അത് ഉത്പാദിതമാകുന്നത്. 'ആരും സ്ത്രീയായി ജനിക്കുന്നില്ല സ്ത്രീയായിത്തീരുകയാണെ'ന്ന സിമോൺ ദി ബുവേയുടെ[12] നിരീക്ഷണത്തിന്റെ കാതൽ സ്ത്രീയാക്കപ്പെടുന്ന സാമൂഹികസാംസ്കാരികപ്രക്രിയയാണ്. പ്രക്രിയയെന്നാൽ സംഭവങ്ങളുടെ നൈരന്തര്യതയും അതിലൂടെ നിർമിച്ചെടുക്കപ്പെടുന്ന അർത്ഥമൂല്യങ്ങളുമാണ്. ജീവിതമെന്നു പറഞ്ഞാൽ വ്യത്യസ്തരീതിയിലുള്ള സംഭവങ്ങളാണെന്ന്[13] ദെലൂസ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് തന്മയെക്കുറിച്ചുള്ള ആരായലുകളുടെ ജീവശാസ്ത്രപരവും സാമൂഹികവുമായ നിർമ്മിതികളുടെ സ്വഭാവങ്ങളെ വിശദീകരിക്കാൻ പര്യാപ്തമാണ്. ജനനം മുതൽ മരണശേഷവും നീളുന്ന തന്മാവത്ക്കരണപ്രക്രിയ സംഭവങ്ങളുടെ ശ്രേണികളിലൂടെയാണ് മുന്നോട്ടുപോവുന്നത്.

സംഭവങ്ങളുടെ ക്രമീകരണങ്ങളിലൂടെയാണ് സമൂഹത്തിൽ വ്യത്യസ്തതന്മകൾ രൂപപ്പെടുന്നത്. ഒരു ജാതിസമൂഹമെന്ന നിലയിൽ നമ്പൂതിരിസമുദായം മറ്റ് സാമൂഹികഗണങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യതിരിക്തമാവുന്നത് ദൈനംദിനസംഭവങ്ങളുടെ ശ്രേണീകരണങ്ങളിലൂടെയാണ്. ഇങ്ങനെ ദൈനംദിന സംഭവങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരാദ (പുറം: 66,75. സമൂഹപഠനങ്ങൾ, ഡോ.അജി കെ.എം., പ്രോഗ്രസ് പബ്ലിക്കേഷൻ, കോഴിക്കോട്) സമൂഹമായിമാറിയ നമ്പൂതിരിസമുദായത്തെക്കുറിച്ച് വില്യം ലോഗൻ നിരിക്ഷിക്കുന്നത് നോക്കുക. 'മലയാളജാതികൾക്കിടയിൽ ഏറ്റവും യാഥാസ്ഥിതികവും ഏറ്റവും അടച്ചുപൂട്ടിയതും, യൂറോപ്യൻ വീക്ഷണത്തിൽ ഏറ്റവും ഉദ്ബുദ്ധത കുറഞ്ഞതുമായ ജാതി, നമ്പൂതിരിമാർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന മലയാളിബ്രാഹ്മണരുടേതാണ്'.[14] വീക്ഷണത്തിന്റെ അന്തരം പ്രധാനപ്പെട്ടതുതന്നെയാണ്. പക്ഷേ, സ്ത്രീലിംഗപദവീവ്യവഹാരമാതൃകകളെ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ കേരളത്തിലെ മറ്റു സമുദായങ്ങളുടേതിൽ നിന്ന് ഈ പരാദസമുദായത്തിലെ സ്ത്രീകളുടെ പദവിയിലേക്കുള്ള ദൂരം നമ്മെ അമ്പരപ്പിക്കുന്നതാണ്. പ്രബന്ധത്തിന്റെ അന്വേഷണമേഖല ഈ അർത്ഥത്തിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതു തന്നെയാണ്.

സംഭവങ്ങളിലെ പ്രക്രിയകളുടെ എണ്ണവും 'വൃത്തി'കളുടെ കാലദൈർഘ്യവും ഏറുന്നതിനനുസരിച്ച് സംഭവത്തിന്റെ പ്രഹരശേഷി വ്യത്യാസപ്പെടുന്നുണ്ട്. സ്മൃതികൾ(ശാങ്കരസ്മൃതി)പഠിച്ച ബ്രാഹ്മണൻ വ്യഭിചാര ശങ്കയുള്ള നമ്പൂതിരിസ്ത്രീക്കുമേൽ നടത്തുന്ന ശാസ്ത്രീയവിചാരണയാണ് സ്മാർത്തവിചാരം.[15] കാണിപ്പയ്യൂർ ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട് സ്മാർത്തവിചാരത്തിലെ സംഭവങ്ങളുടെ ഗണങ്ങളെ അഞ്ചായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നത് നോക്കുക (1) ദാസീവിചാരം (2) സാധനത്തിനെ അഞ്ചാം പുരയിലാക്കൽ (3) സ്മാർത്തവിചാരം (4)സ്വരൂപം ചൊല്ലൽ (5)ഉദകവിച്ഛേദം (6) ശുദ്ധഭോജനം[16] എന്നിങ്ങനെ നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന സുദീർഘമായ വൃത്തികളുടെ സഞ്ചയമാണ്. താത്രിക്കുട്ടിയുടെ സ്മാർത്തവിചാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സാധാരണ ഒരു ആഖ്യാനം ശ്രദ്ധിക്കുക: 'കല്പകശ്ശേരി അഷ്ടമൂർത്തി നമ്പൂതിരിയുടെ പുത്രിയും തലപ്പിള്ളി താലൂക്കിൽ തന്നെയുള്ള ചെമ്മൻ തട്ട കുറിയേടത്തു രാമൻ നമ്പൂതിരിയുടെ ഭാര്യയുമായിരുന്ന കുറിയേടത്തു താത്രിക്കുട്ടി. 1905-ലാണ് താത്രിയെ വിചാരം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. പട്ടച്ചോമയാരത്തു ജാതവേദൻ നമ്പൂതിരിയായിരുന്നു സ്മാർത്തൻ. ആനക്കാരൻ രാമൻനായർ മുതൽ ദേശമംഗലം നമ്പൂതിരി വരെയുള്ള അറുപത്തിയാറ് പുരുഷന്മാരുടെ പേരുകൾ താത്രി സ്മാർത്തനോട് വെളിപ്പെടുത്തി.'[17]. താത്രിക്കുട്ടിയുടെ ലൈംഗികബന്ധങ്ങൾ പ്രധാനപ്പെട്ട സംഭവമായി മനസിലാക്കപ്പെടുന്ന സാമൂഹികാന്തരീക്ഷത്തിലേക്ക് വായനക്കാരെ ക്ഷണിക്കുന്നു. ഒന്നാമതായി ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതായി 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സാമ്പത്തികബന്ധങ്ങളാണ് പരിഗണിക്കേണ്ടത്. 18-ാം നൂറ്റാണ്ടു വരെ നമ്പൂതിരിസമുദായങ്ങൾക്ക് കേരളത്തിലെ ഭൂമിയുടെയും വിഭവങ്ങളുടെയും മേൽ വലിയൊരളവോളം ഏകപക്ഷീയമായ നിയന്ത്രണാധികാരമാണുണ്ടായിരുന്നത്. പി.കെ ബാലകൃഷ്ണൻ ഇക്കാര്യം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക: 'മൊത്ത ജനസംഖ്യയുടെ ഒരു ശതമാനം തികച്ചില്ലാത്ത ഈ വിഭാഗമായിരുന്നു 18-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ കേരളത്തിലെ ഏതാണ്ടു മുഴുവൻ ഭൂമിയുടെയും പരമാവധി ഉടമകൾ. കേരളോത്പത്തിയും കേരളമാഹാത്മ്യവും സ്വാർഥബുദ്ധിയോടെ നമ്പൂതിരിമാർ ചമച്ച കെട്ടുകഥകളാണെങ്കിൽക്കൂടിയും മേല്പറഞ്ഞകാലമത്രയും ഭൂമിയുടെ (മുഴുവനും തന്നെയെന്ന് പറയാം)ജന്മാവകാശം നമ്പൂതിരിമാർക്കായിരുന്നുവെന്ന നഗ്നമായ സത്യം സത്യമല്ലാതാവുന്നില്ല'.[18] (2016,81-83) ഏതു കാലഘട്ടം മുതലെന്നതിനെക്കുറിച്ച് സംശയങ്ങൾ നിലനില്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും കെ .എൻ.പണിക്കർ 12-ാംനൂറ്റാണ്ടുമുതലെന്ന് വാദിക്കുന്നുണ്ട്.[19] 18-ാം നൂറ്റാണ്ടു വരെയുള്ള കേരളത്തിലെ ഭൂമിയുടെ കാര്യത്തിൽ പി. കെ. ബാലകൃഷ്ണന്റെയും ഇ. എം. എസിന്റെയും മറ്റും അഭിപ്രായം

മുഖവിലയ്ക്കെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ജാതിയും വിഭവവുമായുള്ള ബന്ധങ്ങളെ സവിശേഷ ഊന്നലുകളോടെ പരിഗണിക്കേണ്ടിവരും. അതായത് വംശശുദ്ധിയെ നിലനിർത്തുകയെന്നാൽ വിഭവങ്ങളുടെ മേലുള്ള അധികാരം നിലനിർത്തുക എന്നതുതന്നെയാണ് അർഥം. വിഭാവാധികാരം അല്ലെങ്കിൽ ദായക്രമം നിലനിർത്തണമെങ്കിൽ കലർപ്പേശാതെ ജന്മസിദ്ധമായി ലഭിക്കുന്ന ജാതിശുദ്ധി നിലനിർത്തേണ്ടതുണ്ട്, അംബേദ്കർ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ.

അതായത് ഇവിടെ ഉന്നയിക്കുന്ന വാദമിതാണ്: സ്മാർത്തവിചാരം നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിനുള്ളിലും പുറത്തും വലിയ സംഭവമാകുന്നത് ഒന്നാമതായി ഭൂമിയടക്കമുള്ളവിഭവങ്ങൾ നിലനിർത്തുന്നതിന്റെ ഭാഗമായ നിയന്ത്രണാധികാരത്തിന്റെ ലംഘനം എന്ന നിലയ്ക്കാണ്, രണ്ടാമതായി വിഭവങ്ങൾക്കുമേലും സമൂഹത്തിനുമേലും അധീശത്വം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും നിലനിർത്തുന്നതിനും വേണ്ടി നിർമ്മിച്ചെടുത്ത ആശയാവലികളുടെയും പ്രയോഗങ്ങളുടെയും സഞ്ചിതരൂപമായ ജാതിയുടെ പരിശുദ്ധിനിലനിർത്തുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള നൂറ്റാണ്ടുകളായിട്ടുള്ള ശ്രമങ്ങളെ മറികടക്കുന്നുവെന്നത് സ്മാർത്തവിചാരത്തെ വലിയ സംഭവമാക്കുന്നുണ്ട്. അതായത് ഇവിടെ ജാതിയുടെ പരിശുദ്ധി നിലനിർത്താൻ അനുവർത്തിച്ചുപോന്ന ലൈംഗികതയുടെ നിയന്ത്രണങ്ങളെ മറികടക്കാനുള്ള സന്ദർഭങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കാൻകൂടി താത്രിക്കുട്ടിക്കാവുന്നുണ്ട്. ഈ നിയന്ത്രണപ്രക്രിയയ്ക്കുവേണ്ടി വിഭാവനം ചെയ്യപ്പെട്ട ദൈനംദിനചര്യകളും ആചാരങ്ങളും മറ്റുമടങ്ങുന്ന നിരവധി സംഭവശ്രേണികളെ അതിഗമിക്കുന്നതുകൊണ്ടുകൂടിയാണ് താത്രിക്കുട്ടിയുടെ വിചാരം ആ സാമൂഹികസന്ദർഭത്തിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതാവുന്നത്.

കേരളത്തിൽ ജാതിവ്യവസ്ഥയും സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥയും സ്ത്രീയുടെ ലിംഗപദവിയെ നിർണ്ണയിക്കുന്ന പ്രധാനഘടകങ്ങളാണ്. ഈ പ്രബന്ധത്തിൽ ഘടകം എന്നാൽ സവിശേഷസാമൂഹികസാഹചര്യങ്ങളിലെ പരസ്പരബന്ധിതങ്ങളായ സംഭവങ്ങളുടെ ഗണം എന്നു തന്നെയാണർഥം. ജാതിവ്യവസ്ഥ, സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥ, ലിംഗപദവി എന്നിവയ്ക്ക് അതിന്റേതായ നിയമങ്ങളുണ്ട്. ഓരോ വ്യവസ്ഥയും നിയമബന്ധിതമാണ്. ഒരു വൃത്തിയുടെ ആവർത്തനമാണ് വ്യവസ്ഥപ്പെടലിന് നിദാനമായിരിക്കുന്നത്. വ്യവസ്ഥയെ സ്വഭാവവത്കരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നിസാർ അഹമ്മദിന്റെ ഒരു വിവക്ഷ ശ്രദ്ധിക്കുക: "സാമൂഹികമായി ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യർ തമ്മിലുള്ള, സാമൂഹികപ്രതികർത്താക്കൾക്കിടയിലുള്ള ബന്ധങ്ങൾ വ്യത്യസ്തസാമൂഹികപ്രയോഗങ്ങളായി

സംഘടിക്കുന്നതിനെയാണ് വ്യവസ്ഥയെന്ന് പറയുന്നത്. ആളുകൾ ബന്ധപ്പെടുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾ, പ്രയോഗങ്ങൾ പരസ്പരം ഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ക്രമീകരിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നത് വസ്തുതയാണ്." [20] വ്യവസ്ഥയെന്നാൽ ബഹുലസംഭവങ്ങളുടെ പരസ്പരാശ്രിതശ്രേണികളാണ്. 'വ്യതിരിക്തതയും ആവർത്തനവും' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ സംഭവത്തെ ദെല്യൂസ് വിപ്ലവകരമായ സാഹചര്യങ്ങളുടെ തീവ്രസംയോഗമെന്ന് വിളിക്കുന്നുണ്ട്.[21] അതായത് സാമൂഹിക, സാമ്പത്തിക, ലിംഗപദവി, ജാതി, തുടങ്ങിയ രീതിയിലുള്ള പുരുഷാധിപത്യാശയങ്ങളുടെയും പ്രയോഗങ്ങളുടെയും സംഘർഷങ്ങളിൽനിന്നാണ് താത്രിക്കുട്ടിയുടെ സ്മാർത്തവിചാരം സംഭവിക്കുന്നത് എന്നർത്ഥം. ഇവിടെ സ്മാർത്തവിചാരം എന്നാൽ അതുമായി ബന്ധപ്പെടുന്ന ആശയാവലികളുടെ സാമൂഹിക, സാമ്പത്തിക, സാംസ്കാരികബന്ധങ്ങളുടെയാകെ വംശാവലീചരിത്രത്തെയാണ് പരിഗണിക്കുന്നത്

ലൈംഗികത പ്രധാനസംഭവമായി മാറുന്നു

കേരളത്തിലെ ലൈംഗികതയുടെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ മനസിലാവുന്ന ഒരുകാര്യം 18-ാംനൂറ്റാണ്ടുവരെ വളരെ തുറന്നതും അയഞ്ഞതുമായ ലൈംഗികബന്ധങ്ങളാണിവിടെയുണ്ടായിരുന്നത് എന്നാണ്. ' 1503-ൽ ബാർബോസ മുതൽ 1950-ൽ സി. കേശവൻ 'വരെയുള്ള സാമൂഹികചരിത്രകർത്താക്കൾ കേരളത്തിലെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന ജനവിഭാഗങ്ങളും പറ്റ ലൈംഗികവേഴ്ചാസമ്പ്രദായമാണ് പിൻതുടർന്നിരുന്നതെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്.[22] 'ഒരു വശത്ത് സാഹോദര്യബഹുഭർത്തൃത്വവും മറുവശത്ത് സ്വേച്ഛപോലെ ഇണചേരുന്ന സംബന്ധരീതിയും 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിലും ആചരിച്ചുപോന്ന സമുദായങ്ങൾ പിതൃവഴിയുള്ള കുടുംബക്രമവും ലൈംഗികസന്മാർഗക്രമവും കൈവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഗോത്രജീവിതത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളാണ് പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതെന്നു സ്പഷ്ടം. ഗോത്രങ്ങൾക്കുള്ളിലും ക്ലാനുകൾക്കുള്ളിലും നിലനിന്നിരുന്ന പറ്റ ലൈംഗികവേഴ്ചാരീതിയിൽ നിന്നും (ഒരേസമയത്ത് ബഹുഭർത്തൃത്വവും ബഹുഭാര്യത്വവുമുള്ള ലൈംഗികകവേഴ്ച) അവർ ഏറെ മുമ്പോട്ടു നീങ്ങിയിരുന്നില്ലെന്നാണ് ഇത് കാണിക്കുന്നത്.'[23] നമ്പൂതിരിസമുദായവും ഗിരിഗോത്രവാസികളും മാത്രമാണ് ഇതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തത പുലർത്തിക്കാണുന്നത്.[24] വില്യംലോഗൻ മലബാർമാന്വലിൽ എടുത്തുചേർക്കുന്ന ഒരു ഉദ്ധരണി നോക്കുക: 'ഒരു സ്ത്രീക്ക്(നായർസ്ത്രീക്ക്) ചിലപ്പോൾ 12-ൽ അധികരിക്കാത്ത ഭർത്താക്കന്മാരെ ഒരേ സമയത്ത് സ്വീകരിക്കാം എന്നാണ്. അവർ പരസ്പരം നല്ലപോലെ ഒത്തുപോകുന്നു. ഭാര്യയുമായി

ഓരോരുത്തരും സഹവസിക്കുന്നത് ഊഴമനുസരിച്ചായിരിക്കും. മുൻഗണനാക്രമമനുസരിച്ച് ഓരോരുത്തരും സഹവസിക്കേണ്ട ദിവസങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിക്കുന്നു.'[25]

ഇതു കേരളത്തിലെ സാമൂഹികസാഹചര്യം മാത്രമായിരുന്നില്ല എന്നുവേണം കരുതാൻ. ലൈംഗികതയുടെ ചരിത്രം വിശകലനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഫൂക്കോ പറയുന്നു: 17-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ ലൈംഗികത ഒളിച്ചുവയ്ക്കേണ്ടുന്ന ഒന്നായി പൊതുവേ കരുതപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. വീടിനുള്ളിലേക്ക് ലൈംഗികത ഒളിച്ചുവയ്ക്കപ്പെടുന്നത് വിക്ടോറിയൻ ബൂർഷ്വാസങ്കല്പങ്ങളുടെ കടന്നുവരവോടെയാണ് സംഭവിക്കുന്നത്. ഉപകരണയുക്തിയുടെ ഭാഗമായി പ്രത്യുല്പാദനം മാത്രം ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്ന ഒന്നായി ലൈംഗികതയെ കാണുന്നതും ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ്.'[26] അതായത് സെമറ്റിക് മതപാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഭാഗമായി ലൈംഗികത പാപമായി വിലയിരുത്തപ്പെടുന്ന സാംസ്കാരികാശയാവലികളും അതിനെ നീതീകരിക്കുന്ന വിവിധമണ്ഡലങ്ങളും കേരളത്തിൽ 18-ാം നൂറ്റാണ്ടോടെയാണ് ഉയർന്നു വരുന്നത്. ബാർബോസയുടെയും ഷെയ്ക്ക് സൈനുദ്ദീന്റെയും വില്യം ലോഗന്റെയും മാത്രമല്ല, 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സാമൂഹികപഠിതാക്കൾവരെ 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിനുമുമ്പു കേരളത്തിൽ സ്ത്രീപുരുഷബന്ധങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന, പ്രത്യേകിച്ച് ലൈംഗികതയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന തുറസ്സ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. വ്യാവസായിക ഉത്പാദനഘടന കേരളത്തിൽ അത്രകണ്ട് വ്യാപകമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും റെയിൽവേ, റോഡ്, എസ്റ്റേറ്റുകൾ തുടങ്ങിയ സ്ഥാപനങ്ങളും മറ്റും കേരളത്തിൽ ഉയർന്നു വരുകയും പുതിയ സാമൂഹികാഭിരുചികൾ ചിട്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത് ഇതോടൊപ്പം കൂട്ടിവായിക്കേണ്ടതാണ്. ഇത് ലൈംഗികതയെ സവിശേഷമായ ചട്ടക്കൂടുകളിലേക്ക് പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. മാത്രവുമല്ല കേരളത്തിലെ പറമ്പു, പുരയിടവ്യവസ്ഥ ജാതീയവും ലൈംഗികവുമായ കലർപ്പുകളെ തടയുന്ന അതിർത്തികളായിക്കൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നത് പ്രധാനപ്പെട്ട വസ്തുതയാണ്.

ജാതിശ്രേണികളുടെ ഇടയിൽ ഭൂമിയുമായി 'മൂലസമൂഹ'(പുറം: 66, സമൂഹപഠനങ്ങൾ, ഡോ.അജി കെ.എം, പ്രോഗ്രസ് പബ്ലിക്കേഷൻ, കോഴിക്കോട്)ങ്ങൾക്കുള്ള ബന്ധം പരിമിതമാണെങ്കിൽകൂടി കേരളത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസവും ഭൂമിയും പ്രധാനവിഭവങ്ങളായി സമൂഹങ്ങൾ പരിഗണിക്കുന്നുവെന്നത് കാണേണ്ടതുണ്ട്. ഇവിടെ ഉന്നയിക്കുന്ന വാദമിതാണ്: 1905-ലെ താത്രിക്കുട്ടിയുടെ സ്മാർത്തവിചാരം പ്രധാനപ്പെട്ട സംഭവമാകുന്നത് 17-18 നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ കൊളോണിയൽ അധിനിവേശത്തിന്റെ ഭാഗമായി കേരളീയർ സ്വാംശീകരിക്കുന്ന

മത-ലൈംഗികതാചട്ടക്കൂട്ടുകൾക്കും മൂല്യബോധത്തിനും വലിയ വിച്ഛേദങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. അത്തരത്തിൽ പാരഡിം ഷിഫ്റ്റ് (വിചാരമാതൃകയിലുള്ള മാറ്റം)സംഭവിച്ച കേരളീയസാംസ്കാരികപ്രകരണത്തിലാണ് സ്മാർത്തവിചാരം വലിയ സംഭവമാകുന്നത്. അതായത് 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിലേക്ക് വരുമ്പോൾ ഒരു സമുദായം മാത്രമല്ല, കേരളീയരാകെത്തന്നെ മറ്റു വ്യത്യസ്തമണ്ഡലങ്ങളെലെന്നപോലെ ലൈംഗികതയുടെ മണ്ഡലത്തിലും സ്വാംശീകരിച്ച അണുകുടുംബ, തൊഴിൽ, മത, സാമൂഹിക സദാചാരത്തിന്റെ പുതുഭൂമികയിലേക്ക് കുടിയേറിയതോടെയാണ് താത്രിക്കുട്ടി ഉണ്ടാവുന്നത്. 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യപാദത്തിൽ കേരളത്തിൽ വിവാഹനിയമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകൾ നടക്കുന്നതേയുള്ളൂ.[27] 1851 മുതൽ 1930 വരെ ഭ്രഷ്ടാചാരക്കേസുകൾ ആകെ 51 എണ്ണമാണ് നടക്കുന്നതെന്ന് എൻ.എം. നമ്പൂതിരി രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. അതുമാത്രമല്ല, 1850-കളോടെയാണ് സ്മാർത്തവിചാരം പോലുള്ള ആചാരങ്ങൾ വ്യാപകമാകുന്നത് എന്നതും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.[28]

അപ്പോൾ ലൈംഗികത ഒരു ‘വിഷയ’മായി[29] (വിഷയം എന്നാൽ സംഭവങ്ങളുടെ സവിശേഷഗണം ആണ്) മാറുന്നത് കേരളത്തിൽ അവ ചർച്ചയ്ക്കെടുക്കുന്നത് 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ്. അലക്സാണ്ടർ ജീൻ ബാപ്റ്റിസ്റ്റിനെപ്പോലെയുള്ള (1790-1836)യൂറോപ്പിലെ ആദ്യകാല(1835)ലൈംഗികതാപഠിതാക്കൾ വിക്ടോറിയൻ സദാചാരസങ്കല്പത്തിലൂന്നിക്കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷകൾക്കുള്ളിൽ നിർത്തിക്കൊണ്ടാണ് ലൈംഗികതയെ ചർച്ചയ്ക്കെടുക്കുന്നത്. ഇത് പിന്നീട് സാംസ്കാരികചരിത്രത്തിൽ ലൈംഗികതയെ കേന്ദ്രമായി സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ലൈംഗികതാപഠനങ്ങളിലേക്ക് വഴിമാറുന്നുണ്ട്.

ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാര്യം താത്രിക്കുട്ടിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സ്മാർത്തവിചാരത്തെ ഒരു സ്ത്രീയുടെ ലൈംഗികാഭിരുചിയിലേക്കോ, വ്യക്തിപരമായ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലേക്കോ, നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിലെ മാത്രം സ്ത്രീകളുടെ അവസ്ഥയിലേക്കോ, ജാതിവ്യവസ്ഥയിലേക്കോ, സ്ത്രീപുരുഷബന്ധങ്ങളിലേക്കോ, ലൈംഗികതയുടെ ചരിത്രത്തിലേക്കോ, കേരളത്തിന്റെ സാമ്പത്തികബന്ധങ്ങളിലേക്കോ അങ്ങനെയുള്ള ഏതെങ്കിലുമൊരു അനുശീലനത്തിലേക്ക് മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നതിനെതിരായി, ഒരു സവിശേഷരീതിശാസ്ത്രമായി സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കല്പനങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കാമോ എന്നുള്ള ആരായലാണ് ഈ പ്രബന്ധം. ഉള്ളതെല്ലാം ബഹുത്വങ്ങളാണെന്നും ‘ഒന്നുപോലും ബഹുലമാണെന്ന്’ ദെല്യൂസ്[30] വ്യതിരിക്തതകളെക്കുറിച്ചും

ആവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചും വിശകലനം ചെയ്തുകൊണ്ടു നിരീക്ഷിക്കുന്നത് സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു മാത്രമല്ല എല്ലാ അനുശീലനങ്ങളുടെയും അനന്യതകളെ മുൻനിർത്തിയുള്ള വാദങ്ങളെ അസ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. എല്ലാ സത്താവാദസമീപനങ്ങളെയും ശിഥിലമാക്കുന്ന വികേന്ദ്രീകൃതസമീപനമാണിത്. സ്ഥലവും സാഹചര്യങ്ങളുമായിബന്ധപ്പെട്ടാണ് ബഹുത്വം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതെന്ന് അലൻ ബാദ്യു 'ഉണ്മയും സംഭവവും' (Being and Event) എന്ന കൃതിയിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്[31]. എന്താണ് ഒരു സംഭവം എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഉള്ളതെല്ലാം സംഭവമാണ് എന്ന ഉത്തരം ആൽഫ്രഡ് നോർത്ത് വൈറ്റ്ഹെഡ് നൽകുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ വിഷയമല്ല അനുഭവമാണുള്ളത്, നാമങ്ങളല്ല ക്രീയകളാണുള്ളത്, വസ്തുവല്ല പ്രക്രീയകളാണുള്ളത്.[32.]

സ്ത്രീയെന്നത് ഒരു ലിംഗത്തെയല്ല സൂചിപ്പിക്കുന്നത്[33]എന്ന ലൂസി ഇറിഗാരിയുടെ വാദം പലതലങ്ങളിൽ പ്രസക്തമാണ്. ഉണ്മ(being) എന്ന അവസ്ഥ അസാധാരണവും അസന്തുലിതവും പ്രകൃതിവിരുദ്ധവുമായതാണെന്ന് അലൻ ബാദ്യൂ 'ഉണ്മയും സംഭവവും' എന്ന കൃതിയിൽ അടിവരയിട്ട് പറയുന്നുണ്ട് [34] .ഉണ്മയെക്കുറിച്ചുള്ള എല്ലാആശയങ്ങളെയും പരിരംഭണം ചെയ്യുനില്ക്കുന്ന അവസ്ഥാവിശേഷമാണിത്. ലിംഗപദവിയെയും ശരീരത്തെയുംകുറിച്ചുള്ള വിശകലനങ്ങളിൽ ജ്രൂഡിത് ബട്ലർ ജ്രൂലിയക്രിസ്റ്റേവയെയും മേരി ഡഗ്ലസിനെയും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ശരീരത്തിനുമേലുള്ള ആരേഖനങ്ങളെയും ശരീരത്തിന്റെ വിധ്വംസകമായ പ്രകടനപരതയെയും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ശരീരത്തിന്റെ അതിരുകളും പ്രതലങ്ങളും രാഷ്ട്രീയമായി നിർമ്മിതിമാണെന്നു കാണുവാനാവുമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്[35]. അതായത് ലിംഗം, ലിംഗപദവി, ലൈംഗികത എന്നിങ്ങനെ ശരീരനിഷ്ഠമായി പ്രകടിതമാവുന്ന ഉണ്മ ചരിത്രപരമാണെന്നർഥം.

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിലെ സാമൂഹിക, സാമ്പത്തിക, മനസ്ഥിതികളുടെയും ലിംഗപദവീവ്യവഹാരങ്ങളുടെയും സ്വഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാണ് താത്രിക്കുട്ടി ജനിക്കുന്നതെന്നർഥം. ബട്ലർസൂചിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിൽ പരിഗണിച്ചാൽ നിലവിലെ പിതൃകേന്ദ്രീകൃതവ്യവസ്ഥിതിയുടെ നിയാമാവലികളെ മറികടന്നുകൊണ്ട് താത്രിക്കുട്ടി ശരീരത്തിന്റെ പ്രകടനപരതയുടെ സാമ്പ്രദായികശ്രേണിയിൽ സൃഷ്ടിച്ചെടുത്ത വിച്ഛേദമാണ് ഏറെ ശ്രദ്ധേയമാവുന്നത്. 1900-നുശേഷം വ്യാപകമാകുന്ന ഏകഭാര്യാഭർതൃബന്ധങ്ങളുടെയും സദാചാരസങ്കല്പങ്ങളുടെയും കേന്ദ്രീകരണം സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. അതിന് ഒരു കാരണം

കോളണീകരണത്തോടനുബന്ധിച്ച് പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീപുരുഷബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കല്പവുമാണ്. ശരീരവും ശാരീരികതൃഷ്ണകളും പ്രത്യേകിച്ച് ലൈംഗികത പാപമാണെന്ന സെമറ്റിക്‌മതബോധമാണ് ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നത്. അതായത് 1800-കളിലെ കേരളീയസമൂഹത്തിൽ താത്രിക്കുട്ടി സംഭവിക്കില്ല എന്ന് സാരം. ഇതേപ്രവൃത്തി 1800-ന മുമ്പ് നടന്നാൽ സാമൂഹികാഘാതത്തിന്റെ മട്ടും മാതിരിയും ഇതായിരിക്കില്ല. കാരണം ലൈംഗികതയെ സംബന്ധിച്ച് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട, സാമൂഹികബോധത്തെ പരുവപ്പെടുത്തിയ സംഭവങ്ങളുടെ ശ്രേണീബന്ധങ്ങൾ മനഃസ്ഥിതിയായും നിയമാവലിയായും സംഭവിക്കാനും പരിണമിക്കാനുമുള്ള സാധ്യത 1905-ലെ കേരളത്തിന്റെ ആ സവിശേഷപ്രകരണത്തിൽ മാത്രമാണുള്ളത് എന്ന് സാരം.

ഇത് ഒന്നാമത് സാമ്പത്തികകേന്ദ്രിതമായ ദായക്രമത്തിന്റെയും ജാതിപരിശുദ്ധിയുടെയും പിതൃഅധികാരഘടനയിൽ വിഭാവനം ചെയ്ത സ്ത്രീയുടെ ലിംഗപദവിയുടെയും ലൈംഗികതയുടെയും സൂചനകളിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്ന സംഭവഗണമാണ്. രണ്ടാമത് കൊളോണിയൽ അധിനിവേശങ്ങളുടെ ഭാഗമായി വ്യവസായികവത്കരണത്തിലേക്ക്, ചെറിയതോതിലെങ്കിലുമുള്ള അണുകുടുബവ്യവസ്ഥയിലേക്കും അതിന്റെ ആധാരമായി വിഭാവനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഏകഭാര്യാഭർതൃബന്ധത്തിലേയ്ക്കുമുള്ള പരിണാമവും മൂന്നാമതായി കൊളോണിയൽ മതസദാചാരവും പ്രത്യേകിച്ച് വിക്ടോറിയൻ സദാചാരസങ്കല്പങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കേരളത്തിലെ സദാചാരസങ്കല്പങ്ങളും ഏകഭാര്യാഭർതൃബന്ധത്തെ ആദർശവത്കരിക്കുകയും സ്വാംശീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മതരാഷ്ട്രീയാധീശത്വത്തിന്റെ സ്വാംശീകരണവും നാലാമതായി യൂറോകേന്ദ്രിതജ്ഞാനശാസ്ത്രപദ്ധതികളുടെ ഭാഗമായി വിഭാവനം ചെയ്യപ്പെട്ട വൈദ്യശാസ്ത്രം, ശരീരശാസ്ത്രം, മനഃശാസ്ത്രം, ചരിത്രം തുടങ്ങി വിവിധ അനുശീലനപദ്ധതികളിലൂടെ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട അറിവുകളുടെ സ്വഭാവം ആദേശം ചെയ്ത കാഴ്ചപ്പാടുകളുടെയും സമീപനങ്ങളുടെയും കടന്നുവരവ്. ഇങ്ങനെയിങ്ങനെ ബഹുവിധസംഭവങ്ങളുടെ ശ്രേണികൾ തമ്മിലുള്ള സംഘർഷങ്ങളുടെ വലിയ ഭൂമികകളുടെ സാന്നിധ്യത്തിലാണ് സ്മാർത്തവിചാരത്തിന് താത്രിക്കുട്ടി വിധേയയാവുന്നതും സ്മാർത്തവിചാരം വലിയ സംഭവമാകുന്നതും. സംഭവം വലുതാവുന്നിനുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങൾ വേറെ പരിശോധിക്കേണ്ടിവരും. ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ഇതു വരെയുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ ചെയ്ത ഒരു കാര്യം 1905-ലെ താത്രിക്കുട്ടിയുടെ സ്മാർത്തവിചാരത്തിലേക്ക് നയിച്ച സാമൂഹികസാംസ്കാരിക സാഹചര്യങ്ങളെ ക്കുറിച്ച് ചില സൂചനകൾ നല്കുക എന്നതായിരുന്നു. അതായത് താത്രിക്കുട്ടിയുടെ സ്മാർത്തവിചാരം എന്തുകൊണ്ടൊക്കെ സംഭവമാകുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ച്

ചില ചിതറിയ സൂചനകൾ നല്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് ചെയ്യുത് എന്ന സാരം.

സ്മാർത്തവിചാരത്തിന്റെ അനന്യത

1905-ലെ താത്രിക്കുട്ടിയുടെ സ്മാർത്തവിചാരം എന്ന സംഭവം കേരളത്തിന്റെ ദൈനംദിനജീവിതത്തിലും സാംസ്കാരികസാമൂഹികമണ്ഡലത്തിലും ജാതിവ്യവസ്ഥയിലും സ്ത്രീപുരുഷബന്ധങ്ങളിലും സ്ത്രീയുടെ ലിംഗപദവീവ്യവഹാരങ്ങളിലുമൊക്കെ ഒട്ടേറെ സംഭവങ്ങൾക്ക് ആധാരമാവുകയുണ്ടായി. ഒരു സംഭവത്തിന്റെ സാമൂഹികധർമ്മത്തെ മനസിലാക്കുകയും വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന സമീപനങ്ങൾ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതുതന്നെയാണ്. കാരണം സമീപനമാണ് ഉള്ളടക്കത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. ഒരു സംഭവത്തെ മറ്റ് സംഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യതിരിക്തമാക്കുന്ന സ്വഭാവസവിശേഷതകളെക്കുറിച്ചുള്ള ശ്രദ്ധേയമായ ചില നിരീക്ഷണങ്ങളെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ താത്രിക്കുട്ടിയുടെ സ്മാർത്തവിചാരം ഒരു സംഭവമാകുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് തിരഞ്ഞെടുത്ത ചില ഉദാഹരണങ്ങളുടെയടിസ്ഥാനത്തിൽ വിശദീകരിക്കുകയുമാണ് ഇനിയുള്ള ഭാഗത്ത് ചെയ്യുന്നത്.

സംഭവത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്ന സങ്കല്പങ്ങളെ ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്നതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ചില സംഭാവനകൾ നല്കിയ കോളിൻവുഡ് എന്ന സാമൂഹികചിന്തകന്റെ വിവക്ഷയിൽ ഒരു സംഭവം മറ്റ് സംഭവങ്ങളെ നിർമ്മിക്കാനുള്ള ശേഷി പ്രകടിപ്പിക്കണമെന്നും ഒരു സംഭവം ഒട്ടേറെ സംഭവങ്ങൾക്ക് വഴിവെച്ചേക്കാമെന്നും 'പ്രകൃതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ആശയം' എന്ന കൃതിയിൽ അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്.[36] 1905-ലെ താത്രിക്കുട്ടിയുടെ സ്മാർത്തവിചാരം കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹികസാംസ്കാരികമണ്ഡലങ്ങളിൽ രൂപപ്പെടുത്തിയ ചില തുടർസംഭവങ്ങളെ ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കാമെന്നു കരുതുന്നു. തുടർസംഭവങ്ങളെ വിശകലനവിധേയമാക്കാൻ ഇവിടെ ശ്രമിക്കുന്നില്ല. ഒരാളെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിന് നല്കുന്ന ന്യായീകരണങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്ന് സമൂഹത്തിലുള്ളവർ ഈ ശിക്ഷ കണ്ട് ഇനിമേലിൽ ഈ തെറ്റ് ആവർത്തിക്കാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ശിക്ഷിക്കുന്നത് എന്നതാണ് രണ്ടാമത്തെ ന്യായീകരണം. തെറ്റ് ചെയ്തയാൾ വീണ്ടും അത് ആവർത്തിക്കാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ശിക്ഷിക്കുന്നത് എന്ന ന്യായീകരണമാണ് ഇവിടെയുള്ളത്. ഈ രണ്ട് ന്യായീകരണങ്ങളുടെയും സമർഥനത്തിനുവേണ്ടി നടത്തപ്പെട്ട വൃത്തികളുടെ, സംഭവങ്ങളുടെ ശൃഖലകളിൽ ചില സംഭവങ്ങളെയാണ് ഇവിടെ ഉദാഹരണമായി പരാമർശിക്കുന്നത്. ഒന്നാമതായി

താത്രിക്കുട്ടിയുടെ ദൈനംദിനജീവിതത്തിൽ സ്മാർത്തവിചാരശേഷം ഉണ്ടായ സംഭവങ്ങളുടെ ശ്രേണികൾ എല്ലാം പരിശോധിക്കപ്പെടേണ്ട വതന്നെയാണ്. 1905 -ജൂലൈയിൽ 15-ാം തീയതി സർവാധികാര്യക്കാരൻ ഗോപാലദേശികാചാര്യർ മഹാരാജാവിന് അയച്ച ഒരു കത്ത് പി .ഭാസ്കരനുണ്ണി 'സ്മാർത്തവിചാരം' എന്ന കൃതിയിൽ എടുത്ത് ചേർത്തിട്ടുള്ളത് നോക്കുക. "എന്തെന്നാൽ ഏയ്യാൽപ്രവൃത്തി ചെമ്മന്തട്ട മുറിയിൽ കുറിയേടത്ത് ഇല്ലത്തു ദോഷശങ്ക ഉണ്ടായ സാധനത്തിനെ വിചാരണ കഴിച്ചു ഇവിടെ വരുത്തി ഇമ്മാസം 31-ാം തീയതി സ്വരൂപം ചൊല്ലിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടും ഇങ്ങിനെ സ്വരൂപം ചൊല്ലികഴിഞ്ഞാൽ ആ സാധനത്തിനെ നദീതീരത്തിങ്കൽ വിജനമായ ഒരു സ്ഥലത്ത് പാർപ്പിച്ച് കാലം കഴിയുന്നതുവരെ..........ചാലക്കുടിയിൽ കൊണ്ടുചെന്ന ഉടനെ സാധനത്തിനെ താമസിപ്പിക്കുന്നതിനു സമീപം സ്ഥലം ഉണ്ടെങ്കിൽ ആയതിലും ഇല്ലെങ്കിൽ മൺചുമരുള്ളതും മുളംകഴുക്കോലും കട്ടിളയും കതകും പൂട്ടും ആയി ഒരു പുര പണികഴിപ്പിച്ച് ആയതിലും പാർപ്പിച്ച് ഒരുത്തനായിട്ടും ഒരു സംസർഗ്ഗത്തിനും എടവരാതെയിരിപ്പാൻ വേണ്ടുന്ന നിദാനം വരുത്തി ആ സാധനത്തിന്റെ കാലം കഴിയുന്നതു വരെ."[37] സ്മാർത്തവിചാരശേഷം സമുദായത്തിനുള്ളിൽ ഒരു സ്ത്രീയ്ക്ക് സമൂഹം നല്കിയിരുന്ന ലിംഗപദവിയും സ്ഥാനമാനങ്ങളും മറ്റും റദ്ദുചെയ്യുകയോ എടുത്തുമാറ്റുകയോയാണിവിടെ ചെയ്യുന്നത്. അതായത് ജാതി വ്യവസ്ഥയ്ക്കുള്ളിൽ നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിനുള്ളിലെ സ്ത്രീയ്ക്ക് നല്കിയിരുന്ന അവസരങ്ങളുടെ കവർന്നെടുക്കലാണിവിടെ നടത്തുന്നത്. ഈ കവർന്നെടുക്കൽ ചിലപ്പോൾ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കും നയിച്ചേക്കാവുന്നവയാണ് എന്നകാര്യം പരാദസമൂഹങ്ങളിലെ (പരാദസമൂഹം എന്ന പരികല്പന മറ്റുള്ളവരുടെ അധ്വാനഫലംകൊണ്ട് പുലരുന്നവർ എന്ന അർഥത്തിൽ ഏറെ സാമൂഹിക വിവക്ഷകളുള്ള പദാവലിയാണ്. മാത്രമല്ല, നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിനുള്ളിലെ അധ്വാനിക്കുന്ന വിഭാഗം സ്ത്രീകളാണെന്ന യാഥാർഥ്യവും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്) സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ചെങ്കിലും ശരിയാണ്.

ഇവിടെ പ്രതിയെ സമൂഹത്തിൽനിന്ന് വേർപെടുത്തുന്ന പ്രവൃത്തികളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നവയും അതുമായിബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമായ നിരവധി സംഭവങ്ങളുണ്ട് . ഈ സംഭവങ്ങളോരോന്നും പ്രതി കുറ്റം ആവർത്തിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും പ്രതിക്ക് കുറ്റം മൂലം അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്ന യാതനകൾ കണ്ട് കുറ്റമായി വിധിക്കപ്പെട്ട പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞ് നില്ക്കാനുള്ള സമ്മർദം ഉണ്ടാക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. സംഭവങ്ങൾ ജീവിതത്തെ ചിട്ടപ്പെടുത്തും[38] എന്ന് അലൻ ബാദ്യൂ പറയുന്നതിന്റെ പൊരുളിതാണ്. ഒരർഥത്തിൽ നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിനുള്ളിലെ

സ്ത്രീകളുടെയുള്ളിൽ ഭീതിവിതയ്ക്കുന്ന പ്രധാനസംഭവശ്രേണി ഈ ഏകാന്തവാസത്തിന്റെയും സാമൂഹികഭ്രഷ്ടിന്റെയും ഭൂമികകളായിരിക്കാം. അതോടനുബന്ധിച്ച് ജീവിതത്തിൽ നടക്കാൻ പോകുന്നസംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഭീതികളായിരിക്കാം. സമൂഹം എങ്ങനെ സ്ത്രീലൈംഗികതയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നുവെന്നും ചിട്ടപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ സ്മാർത്തവിചാരത്തിന്റെ അനുബന്ധസംഭവങ്ങളെ പിൻതുടർന്നാൽ മതിയാവും.

സ്മാർത്തവിചാരാനന്തരമുള്ള താത്രിക്കുട്ടിയുടെ ജീവിതസംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചില വാദങ്ങൾ മാത്രമാണുള്ളത് അതിൽ ചിലത് നോക്കുക. “ചിലർ പറയുന്ന ശിഷ്ടകാലം താത്രിക്കുട്ടി ചാലക്കുടിപുഴയോരത്തെ മൺകുടിലിൽ സ്വയം പഴിച്ച് ജീവിച്ചു മരിച്ചുവെന്ന്. മറ്റു ചിലർ പറഞ്ഞത് താത്രിക്കുട്ടിയെ കണിമംഗലത്തുകാരനായ ഒരു നായർ വിവാഹം കഴിച്ചുവെന്നും .....ഇനിയൊരുപക്ഷം താത്രിക്കുട്ടി ഒരു ക്രിസ്ത്യൻ പാതിരിയോടൊപ്പം ചാലക്കുടിയിൽനിന്നും രക്ഷപെട്ട് പോത്തന്നൂരെത്തിയെന്നും”[39] മറ്റും നിരവധി സംഭവങ്ങൾ താത്രിക്കുട്ടിയുടെ സ്മാർത്തവിചാരാനന്തരജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. സ്മാർത്തവിചാരത്തിനുശേഷമാണ് ഇതുമായിബന്ധപ്പെട്ട ഏറ്റവും സാമൂഹികാഘാതം സൃഷ്ടിക്കാൻ കെല്പുള്ള സംഭവങ്ങൾ അരങ്ങേറുന്നത്.

സംഭോഗങ്ങളുടെ സാമൂഹികപരിണാമങ്ങൾ

കേരളത്തിൽ മധ്യകാലഘട്ടത്തോടെ വ്യാപിച്ചുനിന്ന ബ്രഹ്മണമേധാവിത്വത്തിന്റെ ആശയവലികളുടെയും പ്രയോഗങ്ങളുടെയും അസ്ഥിവാരം നിലം പൊത്തുകയായിരുന്ന താത്രിക്കുട്ടിയുടെ സ്മാർത്തവിചാരാനന്തരസന്ദർഭത്തിൽ സംഭവിച്ചത്. രക്തബന്ധങ്ങളുടെയും ഗുരുശിഷ്യബന്ധങ്ങളുടെയും പൗരോഹിത്യത്തിന്റെയും ജാതിബന്ധങ്ങളുടെയും പരമ്പരാഗതമൂല്യബോധത്തെയും അതിനെ പിന്താങ്ങിയിരുന്ന ആശയാവലികളെയും പ്രയോഗങ്ങളെയും തകർത്തുകളയുന്ന വിധ്വംസകസംഭവമായി, പാപവൃത്തിയായി താത്രിക്കുട്ടിയുടെയും അവരുടെ ലൈംഗികപങ്കാളികളുടെയും ഇണചേരൽ മാറി. ഇതാവട്ടെ അതുവരെ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ജാതിശുദ്ധി നിലനിർത്താനുള്ള ഒരേയൊരു മാർഗമായി ജാതിവ്യവസ്ഥയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന നിരവധിസംഭവങ്ങളാൽ കോർത്തിണക്കി നിർമ്മിച്ചെടുത്ത ജാതിമോധാവിത്വത്തിന്റെ മതിലായിരുന്നു. തുടർന്നുപോരുന്ന, ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംഭവശൃംഖലകളെ, ആധുനികവ്യക്തിശരീരത്തിന്റെ വിമോചനസങ്കല്പങ്ങളുടെയും സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും

അകമ്പടിയോടെ ചരിത്രപരമായി രൂപപ്പെട്ട കരുത്തുറ്റ സംഭവശ്രേണികൾ ആക്രമിക്കുകയോ അവയുമായി സംഘർഷത്തിലേർപ്പെടുകയോ ആണ് ചെയ്യുന്നത്. പാരമ്പര്യത്തിന്റെ, പിതൃമേധാവിത്വത്തിന്റെ, ജാതി വിശുദ്ധിയുടെ അടിത്തറ നിലനിർത്തപ്പെടുന്നത് ആവർത്തനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. ആവർത്തനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് പ്രകൃതി, സ്വഭാവികത എന്നിവയൊക്കെ വിഭാവനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്ന് ദെലൂസ്[40] നിരീക്ഷിക്കുന്നത് ഇവിടെ കൂട്ടിവായിക്കാവുന്നതാണ്.

ജാതിശുദ്ധി സ്വാഭാവികപ്രകൃതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിലനിന്നു പോരുന്ന വ്യവസ്ഥയായിട്ടാണ് വിഭാവനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നത്. ആചാരങ്ങളുടെയും മൂല്യങ്ങളുടെയും ആവർത്തനത്തിലൂടെയാണത് സ്ഥാപനവത്കരിക്കപ്പെടുന്നത്. നാളിതുവരെ തുടർന്നുപോന്ന ആവർത്തനങ്ങൾക്ക് വിഘാതം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സംഭവമായി താത്രിക്കുട്ടിയുടെ സ്മാർത്തവിചാരം മാറുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. 1800-കളോടെ വ്യപകമാകുന്ന മാറുമറയ്ക്കൽ, അച്ചിപ്പുടവ, മൂക്കുത്തി, സ്കൂൾപ്രവേശനപ്രക്ഷോഭങ്ങൾ[41] മുതലായവ മുന്നോട്ടുവെയ്ക്കുന്ന കേരളത്തിലെ ലിംഗപദവീരൂപീകരണങ്ങളുടെ പരിണാമചരിത്രം ഇതോടൊപ്പം പരിശോധിക്കാവുന്നതാണ്.

ജാതിബന്ധങ്ങൾക്കും വർഗബന്ധങ്ങൾക്കും മാത്രമല്ല പൗരോഹിത്യത്തിനും ജാതിമേധാവിത്വത്തിനുമൊക്കെ സംഭവിച്ച ഇടർച്ച വിവിധ സാമൂഹികമണ്ഡലങ്ങളുടെ അതുവരെയുണ്ടായിരുന്ന തുടർച്ചകളെ പുനർ നിർവചിക്കാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള പ്രകമ്പനം സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നു. കുടുംബവ്യവസ്ഥതന്നെ അഗമ്യഗമനങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പ്രതിക്കൂട്ടിലായി. ഗുരുശിഷ്യബന്ധത്തിന്റെ പാവനതയുടെ പരിവേഷങ്ങൾ താത്രിക്കുട്ടിയുടെ മൊഴിയിൽ അഴിഞ്ഞുവീണു. സ്മാർത്തവിചാരത്തിൽ താത്രിക്ക് സംഭവിച്ച ഭ്രഷ്ടിനപ്പുറം ജാതിവ്യവസ്ഥയ്ക്കും പിതൃമേധവിത്തവ്യവസ്ഥയ്ക്കും ഏറ്റ ആഘാതങ്ങൾ പൊറുപ്പിക്കാൻ നിലനിന്നിരുന്ന വ്യവസ്ഥയുടെ ആശയാവലികൾ പര്യാപ്തമല്ലായിരുന്നു. അത്തരം വ്യവസ്ഥകളാകട്ടെ പ്രതിക്കൂട്ടിലാവുകയും ചെയ്തു.

സ്മാർത്തവിചാരത്തിൽ താത്രിയോടൊപ്പം ഭ്രഷ്ടരാക്കപ്പെട്ട അറുപത്തഞ്ച് പുരുഷന്മാരിൽ പകുതിയോളം പേർ ജാതിവ്യവസ്ഥയിൽ നമ്പൂതിരിസ്ത്രീയ്ക്ക് ബന്ധത്തിലേർപ്പെടുന്നതിനു വിലക്കുള്ള കീഴ്ജാതിക്കാരായിരുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച് ആറ് ശൂദ്രരും രണ്ട് മാരാരും പിന്നെ വാര്യരും പൊതുവാളും പിഷാരടിമാരുമൊക്കെയാണ് ഈ പട്ടികയിലുള്ളവർ.[42] ഇത്തരത്തിൽ ശരീരങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള ഏറ്റവും അടിസ്ഥാനപരവും മൗലികവുമായ കലർപ്പാണ് ഇവിടെ സംഭവിക്കുന്നത്. ഈ കലർപ്പ്

നിലനിന്നിരുന്ന വ്യവസ്ഥയെ മാറ്റി പുതിയ ചിട്ടകളെ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതിനർഥം ജാതിവ്യവസ്ഥയിലെ നിയമാവലികളെ മറികടന്നുകൊണ്ടുള്ള ഈ കലർപ്പ് നിരവധി സംഭവങ്ങൾക്കു വഴിമരുന്നിടുന്നുവെന്നാണ്. നമ്പൂതിരിയും പട്ടരുമായിട്ടുള്ള താത്രിക്കുട്ടിയുടെ ലൈംഗികബന്ധങ്ങളുടെ ആഘാതമല്ല പിഷാരടിയും പൊതുവാളുമായിട്ടും ശൂദ്രനും മാരാരുമായിട്ടും ഇണചേരുമ്പോൾ സമൂഹത്തിൽസംഭവിക്കുന്നത.് ശൂദ്രരുമായിട്ടുള്ള ശാരീരികബന്ധങ്ങളുടെ നിലനിന്നിരുന്ന സ്വഭാവം കെ.എൻ. പണിക്കർ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് നോക്കുക: “പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായ ഉന്നതാധികാരം മൂലവും ഭൂമിയിന്മേലുള്ള അധികാരം നിമിത്തവുമാണ് നമ്പൂതിരി മുൻഗണനകളെ നായന്മാർ അംഗീകരിച്ചത്. നായന്മാരുടെ ലൈംഗികധാർമ്മികത നമ്പൂതിരിമാരാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതുമൂലം പാതിവ്രത്യം നായന്മാർക്കിടയിൽ ഒരു ഗുണമായി എണ്ണപ്പെടുകയുണ്ടായില്ല.”[43]ഏകപക്ഷീയമായ നമ്പൂതിരി ആൺ-നായർ സ്ത്രീബന്ധങ്ങളെ തലതിരിച്ചിടുകയാണ് നായർ ആൺ-നമ്പൂതിരി സ്ത്രീബന്ധസ്ഥാപനത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നത് ജാതിമര്യാദയനുസരിച്ച് അത് സംഭവിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതുതന്നെയാണ്. വാല്യക്കാരായ മഠത്തിൽ വീട്ടിൽ ചെറിയെക്കൻ നായർ, അകഴിപ്പുറത്ത് കുഞ്ഞിരിപ്പുനായർ, കാട്ടാളത്ത് നാരായണൻനായർ, നരിക്കൊട്ട വീട്ടിൽ രാമൻനായർ, ചീരമ്പത്തുര് രാമൻനായര്, മുണ്ടത്ത് കണ്ടര നായര്, അമ്മാത്തവീട്ടീൽ രാമൻനായര്, കൊല്ലെഗ പാർവതിമഹൻ കൃഷ്ണൻനായർ, പരിയാരത്ത് ശങ്കുണ്ണിമാരാർ, നെല്ലുവായിൽ മാരാത്ത കൃഷ്ണമാരാർ[44] തുടങ്ങിയവരുമായുള്ള ശാരീരികബന്ധത്തിന് പലമാനങ്ങളുണ്ട്. ഒന്ന് ജാതിയുടെ അതിരുകൾ കോളണീകരണത്തിന്റെ സന്ദർഭത്തോടുകൂടി ചിലതലങ്ങളിൽ ദുർബലമാവുന്നതിന്റെ സൂചനകളെയത് ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. പുതിയസാമ്പത്തികസമവാക്യങ്ങളും വർഗഘടനയും രൂപപ്പെടുന്നതിന്റെ രാഷ്ട്രീയാടയാളങ്ങൾ ഇവിടെ കാണുവാനാവും. കീഴ്ജാതി പുരുഷൻമാരുമായി ശാരീരികബന്ധത്തിലേർപ്പെടുന്നതിന് സമർദ്ദമുണ്ടാവുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള സൂചനകൾ താത്രിയുടെ കുടുംബപശ്ചാത്തലത്തിൽനിന്ന് ലഭ്യമാണ്. “താരതമ്യേന ദരിദ്രമായിരുന്ന കല്പകശേരിഇല്ലത്ത് കൂലികിട്ടാതിരുന്ന ഇല്ലത്തെ വാല്യക്കാരനും നഷ്ടം പരിഹരിച്ചത് താത്രിയുടെ ശരീരത്തിൽനിന്നായിരുന്നു(കള്ളുവളപ്പിൽ ഗോവിന്ദനുമായുണ്ടായ സംസർഗം സംബന്ധിച്ച താത്രീമൊഴി)”.[45] ഈ സൂചന സാമ്പത്തികബന്ധങ്ങളുടെ വിതാനങ്ങളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് താത്രിയുടെ സാമുദായികപദവിയെ പുനർവിചിന്തനത്തിന് വിധേയമാക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതാണ്. ചരിത്രപരമായി മാറുന്ന സാമ്പത്തികഘടന ലിംഗപദവിയെ പുനർനിർണ്ണയിക്കുന്ന

സംഭവശൃംഖലകൾക്ക് വഴിവെക്കുന്നതിനുദാഹരണമാണിത്.

ഇവിടെ നടക്കുന്ന ഓരോ സംഭോഗവും വ്യത്യസ്ത ആഴവും വ്യാപ്തിയും പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന വ്യതിരിക്തസംഭവങ്ങളാണ്. സംഭവങ്ങളുടെ സ്വാശ്രയത്വത്തെക്കുറിച്ച് ദെലൂസിന്റെ സങ്കല്പനങ്ങളെ വിലയിരുത്തിക്കൊണ്ട് ജെയിംസ് വില്യംസ് ഓരോ സംഭവവും ആവർത്തനരഹിതമായ പുതിയ ഒരു വൃത്തിയാകുമ്പോഴാണ് സംഭവത്തിന് സ്വാശ്രയത്വം ലഭ്യമാകുന്നതെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്.[46] താത്രിയുമായിനടക്കുന്ന ഓരോ വേഴ്ചകളും സ്വാശ്രയത്വമുള്ള ഓരോ സംഭവങ്ങളാണ്. ലൈംഗികവൃത്തി ശാരീരികനിഷ്ഠതയെകവിഞ്ഞ് സാമൂഹികരാഷ്ട്രീയമാനങ്ങളിലേക്ക് വ്യാപിക്കുന്ന സവിശേഷപാഠമാണിവിടെ. താത്രിയുടെ അച്ഛൻ കല്പകശേരി അഷ്ടമൂർത്തി നമ്പൂരി, അനുജൻ—കുറിയേടത്ത് മൂന്നാമൻ ചാനനമ്പൂരി അനുജൻതന്നെയായ കല്പകശ്ശേരി നാരായണൻ നമ്പൂരി, അമ്മാമൻ കല്പകശേരി ഓക്കി ഇല്ലത്ത് ഇട്ടീരിനമ്പൂരി, ഭർത്താവിന്റെ ജേഷ്ഠൻ കുറിയേടത്തു ചാതനമ്പൂതിരി, ജേഷ്ഠത്തിയുടെ ഭർത്താവ് പാലത്തൊള ഇല്ലത്തു രവിനമ്പൂരി തുടങ്ങി[47]കുടുംബവ്യവസ്ഥയിൽ നിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ലൈംഗികബന്ധങ്ങളുടെ വിധ്വസംകമായ ആഘാതശേഷിയും ഒരോ ശാരീരികബന്ധങ്ങളെയും വ്യതിരിക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് കുടുംബത്തെത്തന്നെ തകർക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതായത് ഇവയോരോന്നും വ്യത്യസ്തമായ മറ്റനവധി സംഭവങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ജലതരംഗങ്ങൾക്കു സമാനമായി അവ വ്യാപിക്കുകയും അതോടൊപ്പം പുതിയപുതിയ സംഭവങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യാനുള്ള ശേഷി പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. സവിശേഷതലത്തിലുള്ള ലൈംഗികബന്ധങ്ങൾ നിരോധിച്ചുകൊണ്ടാണ് കുടുംബ ഘടനയുടെ നിലനില്പെന്നകാര്യം ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

താത്രിക്കുട്ടിയുടെ സ്മാർത്തവിചാരം[48]നടക്കുന്നത് 1905-ലായതുകൊണ്ട് അക്കാലത്തു രൂപപ്പെട്ടുവന്ന പൊതുസമൂഹത്തിന്റെ താല്പര്യങ്ങളും അഭിരുചികളും മാറിവന്ന സ്ഥാപനങ്ങളും ഈ സംഭവത്തിന്റെ ആഘാതം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ഉൽപ്രേരകമായിപ്രവർത്തിക്കുന്നത് കാണാതിരുന്നുകൂടാ. 'അവസാനത്തെ സ്മാർത്തവിചാരം' എന്ന കൃതിയിൽ എ.എം.എൻ. ചാക്യാർ മാറിവന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ നടത്തിയ താത്രിക്കുട്ടിയുടെ സ്മാർത്തവിചാരത്തെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നുണ്ട്: 'പുരുഷന്മാരുടെ പേരുകൾ അവർ എടുത്തുപറഞ്ഞു. എല്ലാവരും ശിക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടവരായി. അവരിൽ പലരും ഉയർന്ന, ബഹുമാന്യരായ നമ്പൂതിരിമാരായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കൊച്ചിയിൽ മാത്രമല്ല പുറത്തും

ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ വളരെ ഒച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കിയ ഒരു സംഭവമായിരുന്നു ഇത്. സാധാരണയായി പാരമ്പര്യരീതിയിലുള്ള സ്മാർത്തവിചാരണ രഹസ്യമായും, വിധിപ്രസ്താവം ഏകപക്ഷീയമായും നടത്തുകയാണ് പതിവ്. അതുകൊണ്ട് പൊതുജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയെ അപൂർവമായേ ആകർഷിക്കാറുള്ളു. എന്നാൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട വ്യക്തികളുടെ വിധി അപകടത്തിലായിരുന്നതിനാൽ ഈ സംഭവം പൊതുജനതാത്പര്യം ഉള്ളതായിമാറി.'[49] താത്രിക്കുട്ടിയുടെ സ്മാർത്തവിചാരം മറ്റു സംഭവങ്ങൾക്ക് വഴിവെയ്ക്കുന്നതിന്റെ ഒരു കാരണം മാറിവരുന്ന ഈ ചരിത്രപശ്ചാത്തലമാണ്. മാറിവന്ന ലിംഗപദവീബന്ധങ്ങളുടെ കാറ്റും കോളും ഏറ്റവും ഒടുവിൽ സ്പർശിച്ച സമൂഹം നമ്പൂതിരിസമുദായം തന്നെയായിരിക്കുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. 1800-കളിൽ തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലും മറ്റും അലയടിക്കുന്ന മാറുമറയ്ക്കൽ പോലുള്ള പ്രക്ഷോഭങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഒരു നൂറ്റാണ്ടിലധികവർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷമാണ് 1905-ലെ താത്രിക്കുട്ടിയുടെ സ്മാർത്തവിചാരത്തിലേക്കും നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിനുള്ളിലെ പരിഷ്കരണങ്ങളിലേക്കും കാറ്റും വെളിച്ചവും കടക്കുന്നത്. കോളണീകരണത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഉയർന്നുവന്ന പുതിയ സ്ഥാപനങ്ങൾ, മതം, സദാചാരസങ്കല്പങ്ങൾ, ശരീരപുനർനിർണ്ണയനങ്ങൾ, ജാതിവ്യവസ്ഥയിലെയും ജാതിയ്ക്കുള്ളിലെയും ഘടനാവ്യതിയാനങ്ങൾ എന്നിവയൊക്കെ കാര്യമായി വ്യക്തിയുടെ കാമനകളിലും സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ലൈംഗികതയെക്കുറിച്ചുള്ള ആരോഗ്യകരമായ സങ്കല്പങ്ങളെ വിശദീകരിക്കാൻ മധ്യകാല ലൈംഗികധാർമ്മികതയുടെ ആശയാവലികൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് സാധുതയുണ്ടെന്നാണ് ഞാൻ കരുതുന്നത്. ജാതി, മതം, ലൈംഗികത, പരിസ്ഥിതി, ആത്മീയത തുടങ്ങി വിവിധമാനങ്ങളിൽ കേരളീയജീവിതത്തിന് ചിലപ്പോൾ അത്ര ഗുണപരമല്ലാത്ത തുടർച്ചകൾ കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. പക്ഷേ ലൈംഗികതയുടെ കാര്യത്തിൽ അത് ഏറെ ഗുണപരമായിരുന്നതും തുറന്നതുമായിരുന്നു എന്നതാണ് ഉരുത്തിരിയുന്ന സത്യം.

താത്രിക്കുട്ടിയുടെ വ്യക്തിപരമായ (വ്യക്തി എന്ന് ഇവിടെ പ്രശ്നവത്കരിച്ച് ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണ് എന്ന കാര്യം വിസ്മരിക്കുന്നില്ല.) തൃഷ്ണകളുടെയും അഭിരുചികളുടെയും ചരിത്രപരമായ പരിണാമങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രത്യേകം വിശകലനവിധേയമാക്കേണ്ടതാണ്. സമൂഹികസാംസ്കാരിക പുനർവിഭാവനങ്ങൾക്കും വ്യക്തിയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിനും ആവിഷ്കരണത്തിനും വിഷയമായി വർദ്ധിച്ച ചലനാത്മകതയോടെയുള്ള ജീവിതമാണ് ലിംഗപദവിക്കുള്ളതെന്ന് ലിംഗപദവീപഠനങ്ങളുടെ ആമുഖത്തിൽ സ്ത്രീവാദസൈദ്ധാന്തികർ[50] നിരീക്ഷിക്കുന്നത് പലതലങ്ങളിൽ

പ്രസക്തമാണ്. ചലനാത്മകമായ ലൈംഗികാഭിരുചിയാണ് താത്രിക്കുട്ടിയെ നയിച്ചിരുന്നത് എന്നു കരുതാവുന്ന തെളിവുകൾ ഒട്ടേറെയുണ്ട്. സ്വയം വിധിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴാണ് ഒരാൾ വ്യക്തിയാവുന്നത്.'[51] ഈ അർത്ഥത്തിൽ വ്യക്തിയുടെ സാന്നിധ്യം സ്ഥാപിച്ചെടുക്കുന്ന വൃത്തികളായിരുന്നു താത്രിക്കുട്ടിയുടെ ലൈംഗികപങ്കാളികളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നത്. ഒരു ഉദാഹരണം ശ്രദ്ധിക്കുക: "ഗുരുവായൂർ പിഷാരത്തെ അച്യുതപിഷാരടിയും ഞാനുകൂടി സംസർഗം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്... അയാൾ ഇല്ലത്ത് വന്ന് ബാലേ വരിക എന്ന പദം പാടി. എനിക്ക് മോഹം തോന്നി സമ്മതിച്ചു. പത്താഴപ്പുരയിൽ വച്ച് സംഭവിച്ചു."[52] കാവുങ്ങൽ ശങ്കരപണിക്കരുമായിട്ടുള്ള ബന്ധത്തിലുമൊക്കെ താത്രിക്കുട്ടിയുടെ നിർവാഹകകർതൃത്വം സാമ്പ്രദായികലിംഗപദവിയുടെ വാർപ്പുമാതൃകകളെ അതിഗമിച്ചുനില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഋതുമതിയായാൽ പുരുഷസാമീപ്യം ഒഴിവാക്കാൻ വീടിനുള്ളിലെ സഹോദരങ്ങളായ പുരുഷന്മാരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽനിന്നുപോലും മാറിനില്ക്കേണ്ടുന്നത്ര നിയന്ത്രണങ്ങളും വിവാഹിതയായാൽ ഭർത്താവൊഴിച്ച് അന്യപുരുഷദർശനം തന്നെ പാപമായി കരുതിയിരുന്ന വിലക്കുകളും നിലവിലിരുന്ന ചരിത്രസന്ദർഭത്തിലാണ്[53] താത്രി തന്റെ ചില 'സംസ്സർഗ'ങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നത്. അതായത് നിലനില്ക്കുന്ന വിലക്കുകളുടെ കാഠിന്യം വിലക്കുകളെ അതിഗമിക്കുന്ന വൃത്തിയുടെ, സംഭവത്തിന്റെ സ്ഫോടകശേഷി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് സാരം. യഥാർഥത്തിൽ കേരളത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്ന ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെയും പിതൃമേധാവിത്വത്തിന്റെയും മതസദാചാരസങ്കല്പങ്ങളുടെയും ഉത്പാദനവ്യവസ്ഥയുടെയും ദായക്രമങ്ങളുടെയും വിഭവവിനിമയങ്ങളുടെയും സാമൂഹികസാംസ്കാരികസ്ഥാപനങ്ങളുടെയും ദൈനംദിനവൃത്തികളുടെയും കേന്ദ്രംതന്നെ ലൈംഗികതാനിയന്ത്രണങ്ങളുടെ ആശയാവലികളിലാണ് ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അത്തരത്തിൽ ലൈംഗികതയുടെ പാരഡിമിനുള്ളിൽ (ഒരർഥത്തിലുള്ള ന്യൂനീകരണം ഈ വാദത്തിനുള്ളിൽ ഉണ്ട്) കൂടുതലും പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലേക്കെത്തുമ്പോൾ പ്രത്യേകിച്ചും കോളണീകരണത്തോടെ ലൈംഗികതാവിലക്കുകളുടെ ഊന്നലുകളിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുകയും അത്തരം ആശയാവലികളുടെയും പ്രയോഗങ്ങളുടെയും വ്യാപകത്വം തന്നെയാവുന്നുമുണ്ട്. ഈ പ്രകരണത്തിലാണ് താത്രിക്കുട്ടിയുടെ സ്മാർത്തവിചാരം വലിയ സാമൂഹികാഘാതം സൃഷ്ടിക്കുന്നത്.

1905-ൽ നടക്കുന്ന താത്രിക്കുട്ടിയുടെ സ്മാർത്തവിചാരം അതിന് എത്രയോ നൂറ്റാണ്ടുകൾ മുമ്പ് തുടങ്ങുന്ന ലിംഗവിഭജനത്തിന്റെയും ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെയും കുടുംബവ്യവസ്ഥയുടെയും സദാചാരത്തിന്റെയും

ലൈംഗികധാർമ്മികതയുടെയും പരിണാമചരിത്രത്തിലെ സംഭവസഞ്ചയങ്ങളുടെ പരിണതികളാണ്. അതിനുശേഷം നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിനുള്ളിൽ നടക്കുന്ന പരിഷ്കരണശ്രമങ്ങളുടെ നാന്ദിയായി 1905-ലെ സ്മാർത്തവിചാരത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. സാമൂഹികമനസ്ഥിതിയിൽ ഏറ്റ ഈ ആഘാതങ്ങളിൽ നിന്നാണ് ഒടുവിൽ കുഞ്ഞികൃഷ്ണമേനോന്റെ അപരാധിയായ അന്തർജ്ജനം, എം ഗോവിന്ദന്റെ ഒരു കൂടിയാട്ടത്തിന്റെ കഥ, ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ പുതൂരിന്റെ അമൃതമഥനം, മാടമ്പ് കുഞ്ഞിക്കുട്ടന്റെ ഭ്രഷ്ട്, ആലങ്കോട് ലീലാകൃഷ്ണന്റെയും വി.ടി. നന്ദന്റെയും കൃതികൾ, ബിജു കൈപ്പൻപ്ലാക്കലിന്റെ കുറിയേടത്തുതാത്രിവിചാരത്തിന്റെ കാണാപ്പുറങ്ങൾ തുടങ്ങിയ രചനകൾ രൂപംകൊള്ളുന്നത്. അതായത് 1905-ലെ സ്മാർത്തവിചാരം ഇപ്പോഴും പുതിയ പാഠങ്ങളെ, സംഭവങ്ങളെ ഉത്പാദിപ്പിക്കാൻ തക്കവണ്ണം പ്രഹരശേഷി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് സാരം.

കുറിപ്പുകൾ

1. ശ്രീകണ്ഠേശ്വരം ജി. പത്മനാഭപിള്ള, ശബ്ദതാരാവലി, എസ്.പി.സി.എസ്., കോട്ടയം, 2015, പേജ്-1669.
2. Kim Gaegwon, Supervinence and Mind, Cambridge univesity press,1993, p-37.
3. Steven Shaviro,Deleuzes Encounter with Whitehead,New York Free press, 2009,p-7.
4. Alain Badiiou,Being and Event,(Tr. Oliver Feltham) Continuum,New York, 2005, p-175.
5. Henri Lefebvre, Production of space, Blackwell, Oxford, 1991, p-45.
6. Anthony Giddens, The Constitution of society, Polity press, U K,2001, p.111-115.
7. പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ, ജാതിവ്യവസ്ഥിതിയും കേരളചരിത്രവും, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2008, പേജ്-207.
8. Alan Badiou, The event in Deluze, Parrhesia,No-2, 2007, page-35.
9. ഇ.എം.എസ്, കേരളം മലയാളികളുടെ മാതൃഭൂമി, ചിന്ത ബുക്സ്, തിരുവനന്തപുരം, 2016, പുറം-83.
10. ഡോ. അംബേദ്കർ, സമ്പൂർണകൃതികൾ, വാല്യം-1, കേരളഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം, 1996, പേജ്-9.
11. കെ.എൻ. പണിക്കർ, ദേശീയതയും സംസ്കാരവും, (വിവ. പി.എസ്. മനോജ്കുമാർ, പി.എൻ. ഗോപീകൃഷ്ണൻ), കറന്റ് ബുക്സ്, തൃശ്ശൂർ, 2004, പേജ്-172.
12. Simone de Beauvoir,The Second Sex, New York, Bantam,1952, p-249.
13. Alan Badiou,The event in Deluze, Parrhesia, No-2, 2007, page-35.

14. വില്യം ലോഗൻ, മലബാർമാന്വൽ, മാതൃഭൂമിബുക്സ്, കോഴിക്കോട്, 2007, പുറം-101.
15. ശ്രീകണ്ഠേശ്വരം ജി.പത്മനാഭപിള്ള, ശബ്ദതാരാവലി, എസ്.പി.സി.എസ്., കോട്ടയം, 2015,പുറം-1744.
16. കാണിപ്പയ്യൂർ ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്, എന്റെ സ്മരണകൾ—മൂന്നാം ഭാഗം, പഞ്ചാംഗം പുസ്തകശാല, കുന്നംകുളം, 1966, 130.
17. ഡോ. ആർ. രാധാകൃഷ്ണൻ, കേരളത്തിന്റെ സ്ത്രീശക്തിചരിത്രം, മാളൂബൻ പബ്ലി ക്കേഷൻസ്, തിരുവനന്തപുരം, 2016, പുറം 81-82.
18. പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ, ജാതിവ്യവസ്ഥിതിയും കേരളചരിത്രവും, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2008, പേജ്-239. കാണുക. ഇ.എം.എസ്., കേരളം മലയാ ളികളുടെ മാതൃഭൂമി, ചിന്ത ബുക്സ്, തിരുവനന്തപുരം, 2016, പുറം-81-83.
19. പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തോടെ മിക്കവാറും കേരളഭൂമി മുഴുവനുമായി നമ്പൂതിരിമാരുടെ അധീനതയിലായി. കെ.എൻ. പണിക്കർ. ദേശീയതയും സംസ്കാരവും, (വിവ. പി.എസ്. മനോജ്കുമാർ, പി.എൻ. ഗോപീകൃഷ്ണൻ), കറന്റ് ബുക്സ്, തൃശ്ശൂർ, 2004, പേജ്-170.
20. പ്രൊഫ. നിസാർ അഹമ്മദ്, വ്യവസ്ഥയിൽനിന്ന് മോചനം, (എഡിറ്റേഴ്സ്, ബിജു കുനത്താൻ, പി.എസ്. മായ, സാമൂഹികാരോഗ്യം—ചില ചിന്തകൾ) കേരളീയം, തൃശ്ശൂർ, 2016, പുറം-12.
21. Gilles Deleuze, Diffrence and Repitition, (Trs. Paul Patton) Columbia University Press, New York, 1994, p-191.
22. പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ, ജാതിവ്യവസ്ഥിതിയും കേരളചരിത്രവും, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2008, പേജ്-314.
23. അതേ പുസ്തകം, പേജ്-315.
24. ക്ഷത്രിയർ, അമ്പലവാസികൾ, നായന്മാർ, ഈഴവർ, കമ്മാളർ, വാലന്മാർ, കടലരയന്മാർ, മുക്കുവർ, കണിയാൻ, വിൽക്കുറുപ്പൻ, പാണൻ, വേലൻ, പുള്ളുവൻ—ഇവർക്കിടയിലെല്ലാം നിരപ്പേ നിലനിന്നിരുന്ന സമുദായ പൊതു ചടങ്ങാണ് ഈ താലികെട്ടുകല്യാണവും തിരണ്ടുകുളികല്യാണമെന്നതും ഏറെ അർത്ഥവത്തായ കാര്യമാണ്. ഇത് ലൈംഗികബന്ധത്തിനുള്ള ലൈസൻസാണെന്ന് പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട തുണ്ട്.അതേപുസ്തകം.പേജ്-319.
25. വില്യം ലോഗൻ, മലബാർമാന്വൽ, മാതൃഭൂമിബുക്സ്, കോഴിക്കോട്, 2007, പുറം-111.
26. Michel Foucault, History Vol-1,of Sexuality, (Tr. Robert Hurley)Vol-1, Pantheon Books, New York, 1978. p-3-9.
27. റോബിൻ ജെഫ്രി, നായർമേധാവിത്വത്തിന്റെ പതനം, (വിവ.പുതുപ്പള്ളി രാഘവൻ, എം.എസ്. ചന്ദ്രശേഖരവാരിയർ)ഡി.സി. ബുക്സ്,കോട്ടയം, 2016, പേജ്-235-236).
28. ഡോ. എൻ.എം. നമ്പൂതിരി, കേരളസംസ്കാരം അകവും പുറവും, കാലിക്കറ്റ്

യൂണിവേഴ്സിറ്റി സെൻട്രൽ കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് സ്റ്റോഴ്സ്, കാലികറ്റ്, പേജ് (xiviii -li) വർഷം നല്കിയിട്ടില്ല.

29. വാത്സ്യായനന്റെയും ഈജിപ്ഷ്യൻ, ഗ്രീക്ക്, ചൈനാ പാരമ്പര്യങ്ങളെയും മറ്റുധാരകളെയും ഈ പ്രകരണത്തിൽ ചർച്ചയ്ക്കെടുക്കുന്നില്ല.
30. Gilles Deleuze, Diffrence and Repitition, (Trs. Paul Patton) Columbia University Press, New York,1994, p-182.
31. Alain Badiiou,Being and Event,(Tr. Oliver Feltham) Continuum,New York, 2005, p-176.
32. R.G. Colling wood,The Idea of Nature,Oxford The Clarendon Press,1945, p-165.
33. പി. ഭാസ്കരനുണ്ണി, സ്മാർത്തവിചാരം, എസ്.പി.സി.എസ്., കോട്ടയം, 2009, പേജ്-197.
34. Alfred North Whitehead, Process and Reality, Free press,New York,1978, p-71.
35. Judith Butler, Gender Trouble, Routledge, London,1990, p-1.
36. Alain Badiiou,Being and Event,(Tr. Oliver Feltham) Continuum,New York, 2005, p-175.
37. Judith Butler, Gender TroubleRoutledge London,1990, p-x.
38. Alain Badiou, The event in Deluze, Parrhesia, No-2, 2007, page-35.
39. പി. ഭാസ്കരനുണ്ണി, സ്മാർത്തവിചാരം, എസ്.പി.സി.എസ്., കോട്ടയം, 2009, പേജ്-197.
40. Alain Badiiou, Being and Event, (Tr. Oliver Feltham) Continuum, New York, 2005, p-175.
41. അഡ്വ. ബിജു കൈപ്പൻപ്ലാക്കൽ, കുറിയേടത്തു താത്രീവിചാരത്തിന്റെ കാണാപ്പുറങ്ങൾ, മാതൃഭൂമിബുക്സ്, കോഴിക്കോട്, 2015, പേജ്-74-75.
42. Gilles Deleuze, Diffrence and Repitition, (Trs. Paul Patton) Columbia University Press, New York, 1994,p-6.
43. പി. ഭാസ്കരനുണ്ണി, പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കേരളം, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി, തൃശ്ശൂർ, 2012, പേജ്-1180-1196.
44. പി. ഭാസ്കരനുണ്ണി, സ്മാർത്തവിചാരം, എസ്.പി.സി.എസ്, കോട്ടയം, 2009, പേജ്-190-196.
45. കെ.എൻ. പണിക്കർ, ദേശീയതയും സംസ്കാരവും, (വിവ. പി.എസ്. മനേജ്കുമാർ, പി.എൻ. ഗോപീകൃഷ്ണൻ), കറന്റ് ബുക്സ്, തൃശ്ശൂർ, 2004, പേജ്-174.
46. പി. ഭാസ്കരനുണ്ണി, സ്മാർത്തവിചാരം, എസ്.പി.സി.എസ്., കോട്ടയം, 2009, പേജ്-190-96.
47. അഡ്വ.ബിജു കൈപ്പൻപ്ലാക്കൽ, കുറിയേടത്തു താത്രീവിചാരത്തിന്റെ കാണാപ്പുറങ്ങൾ, മാതൃഭൂമിബുക്സ്, കോഴിക്കോട്, 2015, പേജ്-30.

48. Philomend Essed, David Theo Goldberg and Audrey Kobayashi, Introduction: A Curiculam Vitae for Gender Studies,(A Companion to Gender Studies,) Blackwell pb., USA, 2009, p-1.

49. പി. ഭാസ്കരനുണ്ണി, സ്മാർത്തവിചാരം, എസ്.പി.സി.എസ്., കോട്ടയം, 2009, പേജ്-190-196.

50. ഇവിടെ സ്ത്രീയുടെമാത്രം പേര് തലക്കെട്ടായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്റെയും പുരുഷന്റെ പേര് ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുന്നതിന്റെയും രാഷ്ട്രീയ താത്പര്യം പരിശോധിക്കാവുന്നതാണ്.

51. എ.എം.എൻ. ചാക്യാർ, അവസാനത്തെ സ്മാർത്തവിചാരം, (പരിഭാഷ. പ്രൊ.കെ.കെ. ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരി) സാംസ്കാരിക പ്രസിദ്ധീകരണവകുപ്പ്, കേരളസർക്കാർ, 2001, പേജ്-101.

52. Philomend Essed, David Theo Goldberg and Audrey Kobayashi, Introduction: A Curiculam Vitae for gender Studies,(A Companion to Gender Studies,) Blackwell pb., USA, 2009, p-1.

53. ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഫോർ സോഷ്യൽ ആന്റ് ഇക്കോളജിക്കൽ സ്റ്റഡീസ്, ഒരു സാമൂഹിക കാഴ്ചപ്പാടിൽനിന്ന്, പൂവാട്ടുപറമ്പ്, കോഴിക്കോട്, 2012, പേജ്-649.

54. ചന്ദ്രിക സി.എസ്., കേരളത്തിലെ സ്ത്രീചരിത്രമുന്നേറ്റങ്ങൾ, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2019, പേജ്-115-119.

55. പി. ഭാസ്കരനുണ്ണി, സ്മാർത്തവിചാരം, എസ്.പി.സി.എസ്, കോട്ടയം, 2009, പേജ്-44.